

SEVGİ

DÜNYASI

TEMMUZ 2017 Sayı: 583 Fiyat: 9 TL

**KRİZDE KRİSTALİZE OLAN
BEDENİNDEN AYRILAN RUH
GERÇEK FİZİKLE BİRLEŞME**

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 4554223 - 0549 7220248

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Ap.
No: 8 D: 32 Erenköy/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 9 TL
Yıllık Abone: 100TL
Yurt Dışı: 120 TL

Kapak Resmi:
Jim Warren

İÇİNDEKİLER

Sır Hırsızlığı da
Büyük bir Kötülüktür 2

Dr. Refet Kayserilioğlu

Hz. İsa'dan Sonra 9

Ahmet Kayserilioğlu

Krizde Kristalize Olan18

Güngör Özyiğit

Toplumsal Çözülmeden

Birliğe 22

Derleyen: Nihal Gürsoy

Erhan Kolbaşı ile

Röportaj 27

Seyhun Güleçyüz

Bedeninden Ayrılan Ruh 36

Çeviren: Nelda İnan

Gerçek Fizikle

Birleşme 40

(Canlı Kryon Celsesi)

Dergimizin internet sitesini

www.sevgidunyasidergisi.com, www.dostluk.org

adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Olgunlaşma ve gelişme yolunda yürümeye istekli olanlar, üstesinden gelmek zorunda oldukları pek çok engellerle karşılaşacaklarını bilirler elbet önceden. Zamanı iyi değerlendirme ve kullanma, nefis denetlemesi ve terbiyesi, sevgi dolu bir yumuşaklık yanında saygıyı ve saygınlığı unutmama vb gibi tecrübelerden geçerken ayaklarına taşlar takılacağını, en yakınları tarafından bile eleştirilene maruz kalacaklarını kolaylıkla tahmin edebilirler. Buna hazırlıklıdırslar aslında ve isteklidirler de. Ne var ki, uygulama kısmı başladığı zaman esas güçlükler de başlar. Aklın doğru dediği yeni bilginin uygulanması gönlün hoşuna gitmeyecektir çoğu zaman. O eski alıştığı, sevdiği, kendini güvende hissettiği bilgiden, yoldan ayrı, yeni öğrenilmiş, duygusunu bilmediği yeni şekle girmek istemeyecektir, bunun için direnecektir. Bu direnci içgüdüler de destekleyip güçlendirecektir de ayrıca. Kişinin kaynağına inancı, sevgisi ve güveni varsa, o bilgiden tümüyle kopması zordur. Öte yandan gönül; akli ve mantığı mucizevi metodlar, islâh yolları, kaçış yolları aramaya zorlayacaktır. Bu süreç zordur, bazen birkaç hususun tamamlanması yıllar, hattâ ömürler alabilir. Ama “iyi gören göz, iyi gören göz, iyi gören göz... iyi duyan kulak, iyi duyan kulak, iyi duyan kulak için, doğruyu yanlıştan, doğruyu yanlıştan, doğruyu yanlıştan ayırmak, on senede değil, on saniyede olur.” Böyle bir bilgi varsa elimizde, severek ve inanarak doğruluğuna kani isek, mucizevi çareler beklemeye gerek yok; yapılacak çok basittir aslında: Kimseye teslim etmeyeceğimiz aklımızla, içgüdülerimizin, korku ve tereddütlerimizin, alıştığımız duygularımızın bizi geri çekmeye çalışmasına rağmen bilgiyi tavizsiz uygulamak. “Akıl hürriyeti engel olunamaz bir oluşumdur. Bilgi ve tecrübe ile terbiye edilir. Ve içgüdü yanlışı gösterdiğinde, terbiye edilmiş akıl işe karışır ve bastırır. Siz buna nefis mücadelesi diyorsunuz. İşte bu doğrudur. Bunu yapmak güçtür ama bunu yapabilenler bilsinler ki, O’na en yakın olanlardır.” Gönlünü arıtmakla işe başlayan gerçek yolcusunun O’na yakın olmayı niyaz etmekten gayrı ne muradı olabilir ki...

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

“Siz kimsenin gizliliğine el vurup; kulak verici olmayınız. İşte bu sizin için en çok yakıcı ateştir.”

Yaradan'ın bağışlaması sonsuzdur. Ama fesadın, arabozuculuğun, müzevirliğin, kişileri ve toplumları birbirine düşürmenin günahı da büyüktür.

İnsanların düşüncelerini ve gizledikleri hatalarını okuyan biri çıksa da, herkesin gizlediklerini açığa vururse acaba ne olurdu insanların hali?

Dr. Refet Kayserilioğlu

Sır Hırsızlığı da Büyük Bir Kötülüktür

Ömer Seyfettin'in "Kurumuş Ağaçlar" diye çok ilginç ve çok anlamlı bir hikâyesi vardı. Hatırladığıma göre özetle şöyleydi: Çok kötülükler yapmış ve bu arada tam 40 kişi öldürmüş bir ağa, bir gün yaptıklarının kötülüğünü anlayıp pişman olmuş. Allah'tan bağışlanma dilemiş ama, dileğinin kabul edilmeyeceğinden eminmiş. Şehrin en bilgili ve ermiş bir şeyhine gitmiş, sormuş: "Şeyh efendi, benim günahlarım büyük, suçlarım boyumu çoktan aştı. Çok haksızlıklar yaptım, çok canlar yaktım. Bu arada tam kırk tane de adam öldürdüm. Şimdi nadim oldum, tövbe ettim. Bir daha suç işlemeyeceğim, hakka tecavüz etmeyeceğim. Ama suçlarımın büyüklüğünü biliyorsunuz. Acaba Allah beni bağışlar mı? Bağışlarsa, O'nun bağışlanmasını sağlamak için ne yapayım? Gerçekten bağışladığımı da nasıl anlayayım?"

Şeyh düşünmüş ve "Allah'ın bağışlayıcılığı sonsuzdur" demiş. "O, nadim olup da bir daha suç işlemeyenleri yüceliğinden bağışlar. Ancak kulun

hakkını kula vermeni, kulun da kendi hakkını bağışlanmasını bekler. Bunun için haksız kazançlarını sahiplerine iade etmelisin ve bir de hayrat aş ocağı açmalısın". "

Peki" demiş tövbekâr adam. "Suçlarımın affolunduğunu nasıl anlayacağım?" Şeyh cevap vermiş: "Her öldürdüğün adam için bahçene bir kuru dal dikeceksin. O, kırk kuru dal yeşerirse bil ki, günahların affolundu."

Adam hocanın bu öğütüne inanmış ve onu uygulamaya koyulmuş O günden itibaren evinde her gün kazanlarla aş pişmiş, yoldan geçen herkesin aç veya tok o aştan yemelerini istemiş. Tok olan da hiç değilse bir lokma alsın ve bir hayır dua etsin diye beklemiş. Artık yıllar boyu bu kural yerleşmiş, gelen geçen herkes, fakiri zengini onun aşevinden yer olmuş. Tövbe eden adam, her sabah bahçedeki o kırk kuru dala hüznle bakar, ümidini kesmeden Allah'tan bağışlanma dilemiş. Günlerden bir gün, dört nala bir atlı gelmiş. Her zaman olduğu gibi onun da önünü kesmişler, günahkâr ağanın adamları: "Burada

usul böyledir, şu yemeklerden bir lokmacık olsun almadan geçirmeyiz. Hem atın da bir soluk alır."

Yolcu "Hayır" demiş, "benim bekleyecek vaktim yok, acelem var, duramam, yemek de istemiyorum, tokum." Ağa kapının önünde oturuyormuş, bu tartışmayı duymuş ve söze karışmış: "Oğul, sana dinlenmiş ve daha güzel bir at veririm, dönüşte yine atını alırsın. Ne olur kuralımızı bozma!" Acelesi olan yolcu: "Sizin kuralınız beni ilgilendirmez" deyip adamların elinden sıyrılmış ve hızla atını mahmuzlamış. Günahkâr ağa, bu durumdan çok heyecanlanmış, günahlarının af olmayacağından korkarak şöyle düşünmüş: "Ben bu yolcunun atını vururum, ona daha güzel bir at hediye ederim. Ama kuralı bozmasın." Çok iyi atıcı olduğu için yolcunun atına nişan alıp silâhını ateşlemiş. Fakat aksi tesadüf atılan kurşun at yerine adama isabet etmiş ve adam cansız yere yıkılmış. Ağa bu durumu dehşetten açılmış gözlerle seyredip ağlayıp dövünmeye başlamış: "Ben kırkını affettirmeye uğraşırken kırk birincisini öldürdüm. Allah'ım, ben ne

yaptım!..." Ağa öyle ümitsizcesine dövünürken, içerdenden uşaklar koşarak, bağırarak gelmişler: "Ağa, müjdelersun, kurumuş ağaçlar yeşerdi!..." Ağanın üzüntüsü şaşkınlığa, şaşkınlığı buruk bir sevince dönüşmüş ve: "Ben bu işi anlamadım. Şeyh efendiyi çağırın, bunu ancak o açıklar" demiş. Şeyh efendiyi çağırmışlar, o: "Ölenin üzerini bir arayın" demiş. Üzerinde bir mektuptan başka bir şey yok. Mektubu açmışlar ve okumuşlar. Mektup bir köyden diğerine gelin giden bir kadın hakkında çirkin iftiralarla dolu. Yerine ulaşıya iki köy halkı birbirime düşecek ve belki de birçok cana kıyılacak. Böylece ağanın, bilmeden bir fesadın önlenmesine aracı olduğu meydana çıkıyor.

Bu bir hikâye şüphesiz. Ama, birçok gerçeği çok güzel dile getiriyor. Yaratanın bağışlaması sonsuz. Ama fesadın, ara bozuculuğun, müzevirliğin, kişileri ve toplumları birbirine düşürmenin günâhı da büyük. Bazen bir katillikten de daha büyük bir suç olabilir bu. Milletleri birbirine düşüren, sırf kendi silâhı satılsın diye milyonların ölümüne yol açan kötülerin

suçu, bir tek kişi öldürüp darağacını boylayan katilinkinden daha mı küçük?... Bu hikâyeden öğreneceğimiz bir bilgi de ilâhi idareci âlemin, insanları bazı işlerde vasıta olarak kullanabildiğidir.

Ara bozucular, kişiler, aileler ve milletler arasında düşmanlık ve ayrılık tohumu ekenler büyük kötülük yapmaktadırlar. Onlar bozulmasına sebep oldukları ilişkilerin bütün, kötü sonuçlarından manen sorumludurlar. Belki dünya kanunları onların yakalarına bugün sarılmaz. Ama Allah'ı da aldatabilirler mi? İlâhi kanunların hükümlerinden kaçabilirler mi? Yarınki birleşmiş, birliğe ulaşmış, mutlu dünyada böyle birliği bozan kötüler, en büyük cezalara çarptırılacaklar arasında olacaktır.

SIR HIRSIZLARI ve DİKİZCİLER

İnsanların gizliliklerine, mahremiyetlerine saygı göstermek bütün dinlerin öğretilerinin ve ahlak kurallarının başında gelir. İnsanların gizliliklerine göz dikip gizlice gözetleyip veya gizlice dinleyip onların sırlarını çalan ve bunları bir şantaj aracı olarak kullanan

dikizciler bugün birçok ülkede elleri kolları serbest dolaşmaktadır. Falanca ünlü kişinin hizmetçisi veya uşağı hatıralarını yayınlıyor. Yıllarca ekmeğini yediği efendisinin bütün gizliliklerini ortaya sererek onu küçük düşürüyor. Hattâ onun siyasi hayatını veya iş hayatını söndürüyor. Bunu niçin yapıyor? Açıklayacağı gerçekler, insanlara faydalı olsun, onları yüceltsin diye mi yapıyor?!.. Hayır... Kendi üç kuruşluk menfaati için insanların hattâ velinimetinin mahvolmasına yol açıyor. İnsan başkasını kötülerken kendine de sormalıdır: "Elime fırsat geçse ben de aynı şeyi yapar mıyım, yapmaz mıyım?" diye. Ancak cevabı çok samimi olarak "yapmam" tarzında ise, o zaman başkalarını suçlamak hakkını görebilir kendinde. Kaldı ki, o zaman bile, bir insanın kendisini ilgilendiren, başkalarına zararı olmayan suçları onun kendi vicdanını ve ilâhi âlemi ilgilendirir. Onun için bu tarz suçlar için dinde: "Kabahatleri örtücü olunuz." denmiştir.

İnsanlar böyle sadistçe saldırılardan, gizlilikleri, bilhassa gizli cinsel ilişkileri açığa vurmaktan neden

böylesine garip haz duyarlar?! Bu ya kendi tatmin olunmamışlıklarından ya da kıskanç bir yapıda oluşlarından oluyor herhalde. İnsanların düşüncesini ve geçmiş hatalarını okuyan bir kişi çıksa da herkesin gizlediklerini açığa vururverse, acaba o zaman ne yapardı insanoğlu!

Bir tanıdığımın yanında çalışan sekreter hanım, o tanıdığıma ilgi duyar, fakat bütün çabalarına rağmen ondan yüz bulamaz. Sonra kötü bir kıskançlıkla onun telefonlarını dinlemeye, gizli ilişkilerini dikiz etmeye, bir gölge gibi onu izlemeye başlar. Onun bu casusluğundan, bu dikizciliğinden, bu sır hırsızlığından çok geç haberdar olan ahabım, neden bu kötü işi yaptığını sorunca, kadının verdiği cevap çok ilginçtir: "Sizin ne mal olduğunuzu anladım."

Ahabım "Seninle yapaydım kötü olmayacaktım değil mi?" diyor. "Ama ben sizi seviyordum" diyor kadın. "Başkalarının da beni sevmediğimi sen nereden biliyorsun? Hem bunları araştırmak senin vazifen mi? Bir şeyi sen yaparsan suç değil, başkası

yaparsa suç öyle mi?" diyor. Ve tabii derhal işine son veriyor.

Kadın olsun, erkek olsun çoğu kişide görülen bu egoistçe, bu tek yönlü düşünce, toplumların büyük hastalıklarından birisidir. Kendileri yapınca bir çok mazeret ve bahane ile hoşgörmek, başkaları yapınca da büyük bir suç diye ağzına geleni söylemek. Esas kötü olan budur şüphesiz.

Hız. İsa zina yapan bir kadını taşlamak isteyen bir sürü adamın önüne geçip: "Durun" demiş, "Ona ilk taşı bu ve buna benzer hiç bir suçu işlememiş kişi atsın." Hz. İsa'nın gizlilikleri haber verenlerden olduğunu bilen, oradakilerden hiçbiri ilk taşı atmaya cesaret edememiş.

ULU İDARECİNİN HATASI

Bizim Celselerimiz'de bildirilen bir olay var. Konumuzu bir yönden aydınlattığı için buraya alıyorum:

"Haklarınız birbirine çok yakın. Sınırı aşmayın. Hakka tecavüz etmeyin. Bir zamanlar, hakkı koruyan ulu bir idareci

vardı. Halk arasında gezer, kötülerini bulur, onları cezalandırır, kötülüklerini herkese ilan ederdi. Bir gün üç beş kötü bir kenarda kötü işler yapıyorlardı. Onları buldu, dışarıdan gözetledi, duvardan atlayarak yanlarına girdi, onları suç üstü yakaladı. O bile, bunda hakka tecavüz olduğunu bilemedi. Dışardan gözetlemekle onların gizliliklerine, duvarı atlayıp yanlarına gitmekle onların hususiyetlerine tecavüz etti. Üstelik kötülüklerini ilân etmeyi düşündü ki... Ona: "Kabahatleri örtücü olunuz." denmişti. Onu, oradaki kötülerden biri uyandırdı gafletten. O zaman anladı ki, HAK her şeyin üstündedir. Bir daha öyle kötü şeyler yapmalarını tembih ederek, onları affetti. Siz de yanılmadığınızı, yanılmaya çağınızı ne biliyorsunuz?."

Burada bahsedilen ulu idareci Hz. Ömer idi. Halife Hz. Ömer, adaleti ile, dürüstlüğüyle ve halkının derdini kendi derdi bilişiyile tanınmış bir yüce hükümdardı. Ve o bir evde içki içen, gizli âlem yapan kişileri gözetliyor. Bu gözetlemesi ve onları teşhir etmeyi düşünmesi bile suç

oluyor. Çarşaf çarşaf gazete sayfalarında bu tarz suçluları teşhir edenler acaba daha suçlu olmuyorlar mı?!.. Elbette onların suçları çok daha büyük. Çünkü suç bizzat işlenmiş oluyor ve suçun kötülüğü kişilerin geleceklerini karartıyor.

Gönül rızasıyla olan cinsel ilişkilerdeki suç, ancak üçüncü kişilerin haklarına tecavüz olduğu zaman söz konusu edilebilir. Herkes kendi bedenini kendi dileği gibi kullanmak hakkına sahiptir. Bu hak en temel haklardan birisidir. Bir kişi bir kişiye kendi bedenini kendi isteği ile vermişse ve bundan kimseye de bir zarar gelmemişse, üstelik alan da, veren de bundan fayda görmüşse, bunun suç neresindedir? Bu söz normal kadın erkek ilişkileri içindir elbette. Sapık ilişkiler ise hem sağlık yönünden zararlı, hem de normal düzenin dışına çıkmak olduğu için kötüdür. Ama gizli kalırsa, teşhir edilerek kötü bir örnek olmuyorsa onun bile kötülüğü kişinin kendisini ilgilendirir. Bunun dışında birbirini seven bir kadın ve erkeğin birbirlerine sadık kalacaklarına söz verip bu sözlerinden tek tarafı caymaları da suçtur.

Aile bağı ile birbirlerine bağlananların o birliği, o temel birliğin bozulmaması için birbirlerine sadık olmaları esastır. Ama o birlikleri zaten başka sebeplerden bozulmuşsa, kadın ve erkek ayrı yaşıyorlarsa, sırf devrini tamamlamış, günümüz olaylarını düzenlemekten aciz, eski kanunlar dolayısıyla ilişkilerini kopartmıyorlarsa, onların dış ilişkilerine hangi vicdan suç diyebilir? Bu gün ülkemizde 8-10 senedir ayrı yaşayıp boşanamayan eşler var.

Cinsel ilişkilerde zor varsa, hile ve aldatma varsa, tuzak kurulmuşsa, içkisine uyuşturucu ilâçlar konmuşsa, yani kişinin kendi rızası haricinde ise ve bir tecavüz söz konusu ise o zaman büyük suçtur. Mutlaka toplumca cezalandırılmalıdır. Çünkü kişinin en temel hakkına, kendi bedenini serbestçe kullanma hakkına tecavüz vardır.

Kadın erkek ilişkilerinin bütün dünyada günümüz koşullarına göre yeniden düzenlenmesi, yeni kural-ların ve yeni yasaların getirilmesi çok zorunludur. Burada temel ilke kişinin hakkına ve hürriyetine ve tekâmülüne saygı olmalıdır.

Günümüzde gizli kılması gereken cinsel ilişkileri bütün açıklığıyla, ortaya döken kitaplar, dergiler, resimler ve filmler birçok değer ölçüsünü yıkıyor. Kutsal denilen gizliliklerin çirkin ve basit biçimde ortaya dökülmesine. Dünyada bir değer, bir doğru ve yanlış kargaşası var. Hangisi doğru, hangisi yanlış, hangisi iyi, hangisi değerli? Kişiler karar veremez hale geldi. Belki de yeni ve üstün kuralların gelebilmesi için, eski ve görevini bitirmiş kurallar yıkılmaktadır. Eski bina yıkılmadan yerine yeni ve modern olanı yapılamaz gerçekten.

HANGİ ŞEY SIRDIR? HANGİ ŞEY SUÇTUR?

Bir kişi devleti dolandırsa ve birileri de onun bu marifetlerini tespit edip yayınlarsa, onun sırlarını açığa mı vurmuş olurlar? Adam diyebilir mi ki: "Bunlar benim sırlarım, siz ne hakla benim sırlarımı açıklayabilirsiniz?" Hayır böyle bir şeyi söyleyemez. O adam bir sır sahibi değil, bir suç sahibidir. Suçu bir kişiye, bir şirkete veya bir devlete karşı işlemiştir. Yaptığı suçtur, çünkü onun yaptığından birisi veya birileri zarar

görmüştür. Onun yaptığı suçtur, çünkü hakka tecavüz etmiştir.

Aynı şey cinsel ilişkiler için de söz konusudur. Kadın ve erkek karşılıklı serbest istek ve iradeleriyle bir cinsel ilişki kurmuşlarsa ve bunda ne birbirlerinin, ne de üçüncü şahısların hakkına tecavüz yoksa suç değildir, bir sırdır. Ancak aynı ilişkide taraflardan birisi zor veya hile kullanmışsa o şey sır olmaktan çıkmış suç olmuştur. Suç olunca da yargılanması gerekir.

Hak konusunda bir kural bu konuya çok açıklık getirmektedir: "Sizin için hak olan, birbirinizin birbirine isteyerek verdiği." Kişinin isteği ve rızası çok önemlidir. Yalnız istek ve rızanın olup olmadığını tespit etmek de bazen zor olabilir. İki kişi arasında gizli geçen ilişkilerde, şahit yoktur.

Böyle durumlarda en doğru hükmü kişilerin kendi vicdanları verecektir. Dışarıdan olayı ucundan, kenarından duyanların hüküm vermesi çok zordur. Bu gibi durumlarda ileri geri konuşmalar yapmak ve suçlamalara gitmek büyük

hata olur. Dedikodular, kötülemeler ve suçlamalar insanlara ne kadar tatlı gelirse gelsin burada duygulara hâkim olmak gerekir.

Hangi şey suçtur, hangisi değildir? Bunu ellerinde her çeşit delil bulunan hâkimler bile bazen güç saptarlar. Bazen de istemeden yanlış yargılara varırlar. Elinde çok az delil olan kişilerin yargılarındaki hata pâyı ise daha büyük olacaktır.

Her çeşit davranışımızda, kendimizden önce, karşımızdakinin hayrını düşünecek seviyeye ve olgunluğa ulaşabilirsek, o zaman hata yapmak ihtimalimiz çok azalır.

HATA YAPMAK HÜRRİYETİ DE VARDIR.

Allah insanlara, kötü sonuçlarını gürsünler de vazgeçsinler diye hata yapmak, suç işlemek hürriyetini de tanımıştır. Kişi o hatayı yapmadan düzelmeyecekse, hatayı yapması onun için en hayırlısıdır. Ama hatayı yapınca onun kötü sonuçlarına da katlanmak zorundadır insan. Hani çocukları ateşin büyük zararlarından korumak için, ellerini sobaya veya ateşe

hafifçe değdirip "uff!" diyen ve böylece çocuğa ateşin yakıcılığını öğreten akıllı aileler vardır. Küçük hatalar, kişiye hatanın kötülüğünü gösterebilmişse, onu büyük hataların zararından korumuş olur. Onun için küçük hata ve suçları affedivermek bazen kişiyi büyük suç ve hatalara sevk etmek oluyor, bu onların bazen felâketlerine yol açıyor. Hatayı yapan ve suçu işleyen onun sonucuna katlanır. Ama kişinin küçük bir suçuna çok büyük ve insafsızca bir ceza biçiliyorsa ya da bir suçun meydana çıkması kişinin ondan sonraki hayatını karartacaksa ve onun hatadan dönmek için yapacağı iç mücadelesine, nefis mücadelesine imkân bırakmayacaksa, o zaman o hatanın ve suçun örtülmesi, gizli kalması en doğrusu değil mi?

Çok güzel bir söz vardır: "Cennet, cehennemden geçenlerle doludur" diye. Cehennemden geçmeden cennete girilemiyor. Hatalar, suçlar işlenmeden, onlardan kurtulma yolu öğrenilemiyor. Onun için bu tekâmül okulunda, ve olgunlaşma okulu olan dünyada, birbirimize karşı daha insafli, daha hoş görür olmalı, suçları örtücü

olmalıyız. Aksi davranışımız tekâmülleri güçleştirmekten, kötülükleri artırmaktan ve kişileri birbirinden daha kuşkulu, daha korkan ve daha düşman yapmaktan başka bir sonuç vermez. İnsan kuşku duyduğu, kendisine her an bir kötülük gelmesinden korktuğu kişiyi sevmez. Onunla sağlıklı bir birlik kuramaz. Böyle kişilerden kurulu bir toplum hastalıklı bir toplumdur.

GİZLİLİĞE GİRMEK ATEŞLE OYNAMAKTIR..

Bizim Celselerimiz'de çok güzel bir söz vardır, bu konuda:

"Hani bir vakitte size, hiç kimsenin gizliliğine girmeyin, demiştik ya. İşte bu sizin için en çok yakıcı ateştir. Siz kimsenin gizliliğine el vurup, kulak verici olmayınız. Doğru, başta da ve sonda da görünür. İşte o öyle güzel varedildi."

Dünyada insanın gizli sırları olacaktır. Onlar yalnız o kişiyi ilgilendirir. Onları öğrenmek için çaba harcamak suçtur ve kötü sonuçlar doğurur. Gizliliğe ve mahremiyetlere gerek olmasaydı, herkeste telepati

yeteneği gelişmiş olur, herkes herkesin bütün düşüncelerini okurdu. Öyle bir şey olmuş olsa, bir düşünün dünyadaki curcunayı ve felâketi. O zaman dünya yaşanacak yer olmaktan çıkardı gerçekten. Düşüncelerimizi, mahrem işlerimizi gizleyebilmek imkânına sahip oluşumuzdur ki, dünyadaki olgunlaşma işimizi selâmetle, kazasız belâsız yürütebiliyoruz.

Peki Allah'ın insanlara tanıdığı bu gizli tutabilme hürriyetine tecavüz edenler çok büyük suç işlemiş olmuyorlar mı? Komşusunda konuşulanları dinleyen ve duyduklarım sağda solda söyleyen, dedikodusunu yapan kişi ne büyük kötülük yapmaktadır. Onun kötülüğü yalnız komşusuna değil, topluma ve sonra da kendisinedir. Sokağa bakan alt kat penceresinde oturup komşusuna girenleri, çıkanları dikiz eden meraklı tipler vardır. Onların işleri güçleri herkesin gizliliklerini öğrenmeye çalışmaktır. Hayatlarının en büyük zevki ve adeta gayesi bu sır avcılığı ve sır hırsızlığı olmuştur. Böyle kişiler sevilmez, nefretle karşılanır ve onlar tehlikeli kişi olarak işaretlenirler her yerde.

Günümüz koşullarında apartman yaşantısında, çoğu kez yandaki komşuların veya alt ve üst kattakilerin konuştuklarının ve yaptıklarının duyulması bir çok huzursuzlukların ve dedikoduların sebebi olmaktadır.

Kişilerin ve ailelerin gizliliklerine saygı, toplum halinde yaşamının ilk koşuludur. Ayrıca her şeyin ortada olduğu, ortak yaşamlarda kişiler, daha çabuk yüzgöz olmakta ve daha kolay yüzsüz olmaktadır. Ortak yaşanılan kışla gibi, hapishane gibi, yurtlar gibi yerlerde kötülükler iyiliklerden daha çabuk yayılmaktadır.

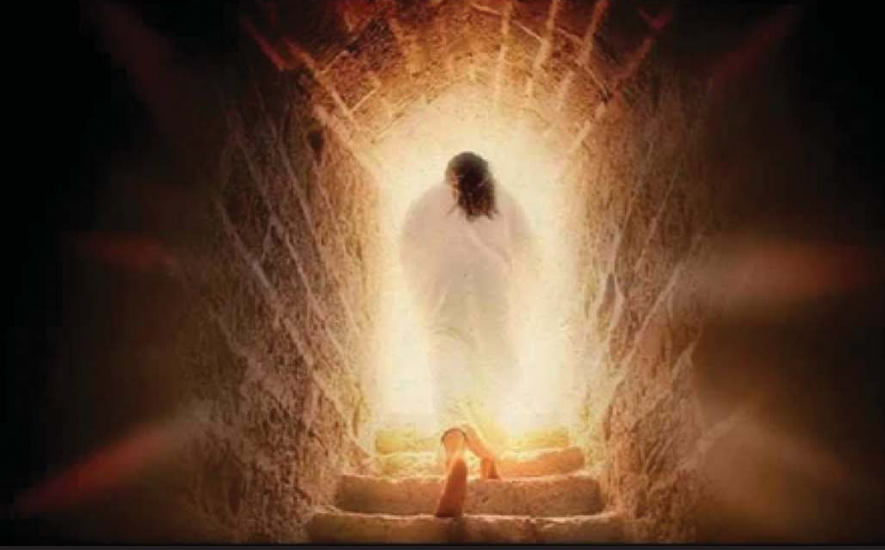
Gizliliğin esrarlı bir etkisi, bir güzelliği ve kişiye verdiği bir özelliği vardır. Her şeyi ortaya dökmemenin, teşhir etmemenin hatalardan ve suçlardan kurtulmada kişilere sağladığı büyük kolaylıklar vardır.

Dünya birliğini kurmak ve yaşatabilmek için, ve insanlar arasındaki sevgiyi ve saygıyı artırabilmek için, önce gizliliklere saygıyı öğrenmeli ve öğretmeliyiz. Sır hırsızlarına karşı da asla hoşgörülü olmamalıyız.

Gülyüzlülerden İbretler: 44

Hız. İsa'dan Sonra...

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

Hız. İsa, İsrailoğulları arasından çıkmış bir peygamberdi. Ama onun Yaradan'dan aldığı görev, sadece bir kavim dini olan Musevilikten ibaret değildi. Artık ilâhi mesajların tüm insanlara duyurulmasının vakti gelmişti. Kısa süren yaşamı içinde ilâhi mesajları çevresindekilerle pay-

laşmış, çok büyük mucizeleri ve örnek davranışlarıyla kavmindeki gönül gözü açık birçoklarını etkilemişti. Onun yaşamı İncilde uzun uzun anlatıldığından yazılarımda bunlar üzerinde fazla durmadım. Mesajlarının özü olan Dağdaki Vaaz'ın 7 bildirisinden, yaşadığımız şu bunalım çağında alınacak çok ibretler

olduğundan bunlar üzerinde uzunca durdum. Bir dinin kuruluş aşamaları ve peygamberinin yaşam öyküsü elbette önemlidir. Ancak en az bunun kadar önemli olan ve bizlere pek çok ibretler sunan, sonraki nesillerin bu dini nasıl değerlendirdiği, nasıl yaşadıklarıdır. Dergimizde 25 yıl kadar önce "Materyalizmin Kilometre Taşları" başlıklı dizi yazımdan çokca yararlanarak, gelecek yazılarımda Hristiyanlığın tarihi serüvenini, önder kişilerin yaşamlarından da örnekler sunarak sizlerle paylaşacağım.

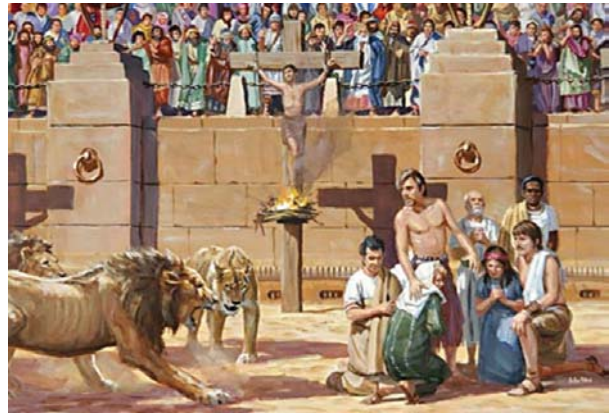
ŞİMDİ GÖREV RESÛLLERİN

Hz. İsa'nın ölümünden sonra onun 12 havarisi, neredeyse gerçekleşmesi imkânsız, çok zor bir görevle baş başa kalmışlardı. Hz. İsa'nın Yüce Kat'dan vahiy yoluyla aldığı bilgileri, kutsal kitap İncili tüm batıya yaymak zorundaydılar. Değişik diller, değişik ırklar, değişik inanışlarla bir yamalı bohça gibi üç kıtaya yayılmış Roma imparatorluğunda bu işin yapılabileceğini hiç kimsenin aklı kesmezdi. Ama onlar bunu hayatları pahasına da olsa başardılar. Batının her yanına, tek tek, gruplar halinde uzun yolculuklar yaparak; konuşarak, tartışarak, mektuplar yazarak sağlam köprübaşlarına sahip oldular. Hep baskı, takip, tutuklanma ve ölüm tehlikesiyle karşı karşıya olduklarından olanca gizlilikle bunları yapıyorlardı. Onların neler yaşadıkları ve değişik ülkelerde dine kazandırdıkları gruplara gönderdikleri mektuplar İncilde sayfalar boyunca aktarıldığından ben sadece değinip geçiyorum. Hava-

riler Ruhul Kudüsün desteğiyle büyük mucizeler gösterip, gittikleri yerlerin yerel dillerini hiç bilmedikleri halde akıcı ve hikmetli bir şekilde konuşup köprü başlarını tuttular.

Ama ödenen bedel tüm gelecek yüzyıllara etki edecek kadar büyük oldu. Kutsal kitap İncilin aslı, bu kaçıp kovalamacalar arasında korunamadı. Tamamen kaybolmasın diye sonraki nesiller, duydukları, okudukları, akıllarında kaldığı kadarıyla yeniden yazdılar. Böylece değişik İnciller ortaya çıktı. İnsan elinden çıkmanın hataları vardı kuşkusuz. Ancak bir gerçeğe, bir esasa dayandıklarından, içlerinde ilâhî pek çok unsurlar da taşıyorlardı. Ne üzücü!.. Hristiyan din adamları İncil'deki bu bozulmayı itiraf edip, dikkatleri işin özüne çekme yoluna gitmediler; kolayı yeğlediler. Düşünen kafalara en kolay nüfuz etmenin gerçekçilikten geçtiğini anlamadılar. Yüzyıllar boyu akıl sahiplerini, adım adım dinden kuşkuya ve en sonunda inkârcı materyalizme götüren çıkmaz sokağın kapısını aralık tuttular.

Zülüm, baskı, yıldırma, öldürme, yoketme, hattâ arenalarda aç aslanlara

parçalatma, bunların hiçbiri belli köprübaşları etrafında halkalanmış, hücre usulü çalışan Hıristiyanları yollarından çeviremedi. Aksine bunlar onların imanını daha da biletti, taraftarlarını, birbirlerine bağlılıklarını daha da artırdı. Özellikle köle, fakir, zayıf hayatın yükleri altında ezilmiş geniş halk yığınları, incilin mesajlarında, adam yerine konulmanın, Tanrı huzurundaki eşitliklerinin tadına varıyorlardı. Yakında yeniden gelecek olan Hz. İsa'nın kuracağı gökler saltanatında, kurtuluşa erip ebedî hayata kavuşacakları, şimdi sonuncu olanların o zaman birinciliğe yükseleceği hayali tüm gönülleri coşturuyor, çekilen meşakkatleri unutturuyordu. Hele bir de öte dünyada cehennemden kurtulma, cennete girme ümidi her şeye değerdi. Hıristiyanlar bu aşk ve şevkle gizli gizli, ama sistemli, organize bir şekilde geliştiler, büyüdüler. Coğrafi sisteme uygun olarak kasaba ve şehirlerde demokratik yöntemlerle içlerinden seçtikleri papazlar, daha büyük yerlerde piskoposlar ve başpiskoposlarla kendi aralarında bir bütün haline geldikleri için azlıklarına rağmen etkili gruplar oluşturdular. Tam bir eşitlikle yaşıyorlar,

anlaşmazlıkları kendi aralarında hallediyorlar, topladıkları paraları yoksullara dağıtıyorlardı. Roma'nın idaresine hiç karışmaksızın, laik, üstün ahlâklı, sade mutlu bir hayat tarzını sürdürüyorlardı.

Böylece İsa'dan sonra 200 yıllarına kadar gelindi. Dünyanın kötülüklerinden bunalmış, tutunacak bir fikrî dalı kalmamış Roma'lı aydın ve yöneticilerin dikkati bu inançlı, mutlu gruplara yöneldi. Dini inceleyince gördüler ki temelinde büyük bir ahlâk, derin bir hayat görüşü var. İnadılar. Onları dine çeken sebep ilk Hıristiyanlarınkinden farklıydı. Hayatın mihnetlerinden kurtuluş ümidi değil, sağlam inanç ve ahlâk temelleri, akli ötelere götüren metafizik düşünceleri onları asıl cezbeden.

Artık Roma tümenlerinde, devlet görevlileri arasında, imparatorun çevresinde Hıristiyanlara rastlanabiliyordu. Roma'nın putperest yaşam görüşü ve yaşantısı gittikçe kokuşup çılgınlaşırken, beri yanda Hıristiyanlık, imparatorluğun gözeneklerinden her tarafa sızıp, dallanıp budaklanıyordu.

DOĞU ROMA HRİSTİYANLIĞI SEÇİYOR

Resmen olmasa bile fiilen ikiye bölünmüş imparatorluğun Konstantinopol (İstanbul) merkezli Doğu kısmına hükmeden imparator Konstantin, ülkesinin birliğini sağlamada Hristiyanlığın vereceği büyük desteğin farkındaydı.

M.S. 313'de Milan fermanı ile onları resmen tamdı. Bununla yetinmedi, ayrıcalıklar da verdi. Kilise teşkilâtı bağış, hibe kabul edebilirdi. Vergiden muafı. Tatil günü pazara çevrildi. Gladyatör oyunları yasaklandı. İmparatorun bizzat kendisi kiliseye maddî yardımlarda bulundu, tapınaklar inşa etti.

Sade bir hayat sürerken doğru yolu izleyen kilise organizasyonu, ilk defa dünya nimetleriyle karşı karşıya kalıyordu. Maddî güç, din adamları teşkilâtını daha genişletti, daha etkin hale getirdi,

daha müreffeh hayat sürmelerini sağladı. Ama çok önemli bir şeyi de aldı götürdü: Safiyet, temizlik, gönül birliği, yerini entrikalara, ayrılıklara, bölünmelere terk ediyordu. Elde sağlam bir incilin mevcut olmaması, herkesin ihtirasına uygun âyetleri kitaplardan çıkarmasına kolaylık sağlıyor, bu ise ayrılıkların inanç sistemine de sıçramasına neden oluyordu. M.S. 325 yılında imparator Konstantin'in emriyle toplanan İznik konsülünde, Hristiyan ilâhiyatçıları türlü Bizans oyunlarıyla, ellerindeki İncillerin çoğunu apokrif (gizli) ilân ederek yürüklükten kaldırmışlar, 4 tanesini "doğru" kabul etmişlerdi. Ayrıca Hz. İsa'yı insan seviyesinden, Allah'ın oğlu seviyesine yükselterek, Semavî dinlerin temel direği "Allah'ın birliği" ilkesini şüpheye sokmuşlar, yüzyıllarca sürecek ayrılık tohumlarını ekmişlerdi. Peygamberi, Allah'ın oğlu mertebesinde olan bir dinle, hiçbir başka inanışın yarışa giremeyeceğini hesaplıyorlardı. Dindarlar

üzerindeki manevî baskısının bu suretle çok artacağını, emirlerin dışına çıkmanın çok güçleşeceğini de kurnazca düşünmüşlerdi. Tüm insanları yanlış temellerde birleştirmeye kimin gücü yeter?!. Arkalarına İmparatoru da alsalar, zülüm ve kıyıma da gitseler "Tek Allah" fikrinde direnen İskenderiyeli Aryüs'ün düşüncelerinin yayılmasına engel olmadılar. Yüzyıllar boyunca, en ince mantık oyunları ile, seller gibi mürekkep akıtılarak savunulan Allah - Oğul - Kutsal Ruh üçlemesi (teslis), her defasında karşı koyuşları da beraberinde

getirdi. Mantık yetmeyince cevap işkence ve kıyımla oluyordu. Aslı kaybolmuş İncilin üzerine, şimdi de yanlış yorum ve baskılarla tüy dikiliyordu. Gelecek dönemlerde bilgili ve hür düşünceli insanların önceleri tek tük, sonraları ise yığınlar halinde dinden uzaklaşmaları sebepsiz olmamıştı.

Temellerinde büyük gedikler açılmasına rağmen Hıristiyanlık, Roma imparatorluğunda yaygın teşkilâtı ve sağladığı hayat görüşü ile birliği sağlayan yegâne güç oldu. Lâtin dili bozulmuş, saray rezaleleri halkın sırtına karabasan gibi binmiş, sanatı ölmeye yüz tutmuş bir Roma'nın, Hıristiyanlık dışında tutunacak dalı kalmamıştı. Nitekim barbar istilâlarında, uygarlığın çöküşünü önleyen ve onları da kendi potasında eriterek en başta Avrupa'yı yüzyıllarca sürecek ortak bir inanın paydasında birleştiren güç, Hıristiyanlıktan başkası olmamıştı.

Karanlık Ortaçağ'ın Eşik Taşları

Batı Roma İmparatorluğu Doğusu kadar talihli olmamıştı. Kuzey sınırlarında uygarlıktan yeterli nasibini almamış olan halklar, kaynaşma halindeydi. Gözlerini bu zengin ülkeye dikmişlerdi. İkinci yüzyıldaki Germen akınları, olacakların ilk habercisiydi. Üçüncü yüzyılda kısa süren fakat yakıp yıkan, uygarlık tanımaz barbar akınları, olayların önü alınmazsa başa neler gelebileceğini daha açık göz önüne seriyordu. Nihayet korkulan başa geldi. Hun'ların önlerine katarak sürüklediği doğu halkları, barbar Ostrogot'lar Vizigot'lar, Vandal'lar İsa'dan

sonra 376 yılından itibaren Batı Roma topraklarına can havliyle saldırdılar. Asırların birikimi sanat eserlerini, sulama kanallarını, şehirleri, evleri, barkları yakıp yıkarak kendilerine yeni yurtlar edindiler. Bu böylece 50 yıl kadar sürdü. Ama arkası kesilmedi. 150 yıl boyunca Avrupa'nın yerli halkı Lombard'lar, Frank'lar, Saxon'ların çökmekte olan imparatorluktan paylarını kapma yarışları, bu Avrupa'ya yeni yerleşen barbarlarınkiyle birleşince imparatorluk tam bir yangın yerine döndü. Batı Roma, abideleriyle birlikte yıkılmıştı. Kültür ve uygarlığın da bunların yanısıra yıkılıp yokolması işten bile değildi. Allahtan burada da Hıristiyanlık imdada yetişmişti. Barbar topluluklar arasına sızarak onları da aynı inancın potasında eritmeyi başarmış, barbarları eğitip uygarlaştırmış, her şeye sıfırdan başlama felâketinden insanları kurtarmıştı.

Uygarlık yok olmamıştı. Peki atılım yapabilecek miydi? Elde ortaklaşa inanılan bir kutsal kitap ve toplumları eğiten güçlü bir kilise teşkilatı vardı. Hz İsa'nın insanları erdemli kılacak gerçek sözleriyle, Allah'ın bozulmayan ahlâk kurallarının üzerine oturan bir nizamlar ve kararlar sistemi kurulabilseydi uygarlıkta bir sıçrama işten bile olmayacaktı. Barbar yıkımlarının içinde gözyaşlarıyla yaşamış, onları derinliğine görmüş üç büyük din bilgini keşke bu özü yakalayabilselerdi. Akıllarını sadece şeklî günah korkularına ve ahiret mutluluğuna takmadan, insanların gönlünü arıtacak kurallar, onlara yaşamı kolaylaştıracak doktrinler, yasalar üzerinde derinliğine düşünebilselerdi tüm gelecek yüzyıllar

daha az karanlık yaşanabilirdi. Dünyamız, böyle koyu materyalizme sürüklenmeden, Yüce Yaratan, böyle kesin, böyle fütursuz, böyle inatla inkâr edilmeden bugünlere ulaşabilirdi.

AMBROSİUS (MS.340-398)

Sonradan kendisine aziz unvanı (saint) verilen Ambrosius, bir valinin oğluydu. Roma'da iyi bir tahsil görmüş, Grekçe öğrenmiş, hukuk öğrenimi yapmış, o da babası gibi vali olarak hayata atılmıştı. Dördüncü yüzyılın ikinci yarısında yaşayan bir kimse olarak şanslı denilebilirdi rahatça. Ama dört yıllık valilikten sonra dünya işlerine arkasını dönüp, halkın desteğiyle o zamanki başkent Milano'nun piskoposluğuna seçilmeyi yeğlemiştir. Bütün mallarını fakirlere dağıtması, bu görevi içtenlikle seçtiğinin kanıtıydı. İşte mükemmel yetişmiş, hukuk eğitimi görmüş, İsa'ya inanıp kendini manevi hizmete adanmış etkili bir kişi. Roma'nın acıları, barbar yıkımları, çökmekte olan uygarlığı adım adım yaşayan biri. Böyle birisi için imparatorlara karşı kilisenin söz hakkını sağlamak, sadece bağlı olduğu örgütün çıkarlarını savunmak gibi günü kurtaracak eylemlerle dolu bir hayat nasıl alkışlanabilir ki? Gönül kanunlarını, daha ahlâklı yaşama kurallarını ortaya

koymadan, sadece eylemlerle dolu bir hayat, istese sonra ona "aziz" desinler bir öncünün, bir yol açıcı önderin hayatı olmaz asla!.. Roma hukukunun yetiştirdiği bir üstün kişi olarak en azından ondan, Allah'ın ahlâk kurallarını temel kabul eden yepyeni bir yasalar sistemini barbarlara devretmesini bekleyebilirdik.

Ambrosius'un düşüncelerini yakından biliyoruz. Pek çoğu imparatorlara yazılmış mektupları günümüze kadar ulaşmış durumda. Kilisenin bağımsızlığını, devletin bazı sorunları kiliseye bırakması gerektiğini savunan onurlu, cesaretli mektuplar bunlar. Ama dünya sorunlarının çözümü, insanların adalet, barış içinde yaşamaları için doktriner hiçbir düşünce, hiçbir gayret yok. Dünya işi olarak en önem verilen şey, neredeyse kızların bekâretlerinin korunması ve dulların yeniden evlenmemesi gibi konular. Elimizde bunlarla ilgili denemeleri var. Dünyanın böyle kurtulacağını sanıyor. Varsın Hz. İsa, onu sevgisinden vareden Mâbud'unun katında kendi kendine konuşarak gözyaşı döksün: "Söylediklerim söylediğim yerde kaldı; yaşanan hayatta bir izi bile yok. Hani: "Sana yapılmasını istemediğini, başkasına yapma" hani "Komşunu kendin gibi sev" demiştim onlara. Bekâret hepsinin önüne geçti"

Ambrosius'un, bir Yahudi sinagogunu yakan piskoposu, cezalandırmak isteyen imparatora karşı, tehditler savurarak savunması ne ilgi çekici: "Ey imparator belki siz disiplin namına hareket ediyorsunuz. Hangisi daha önemli? Disiplin gösterisi mi, yoksa din davası mı? Bu konuda verilecek kararın dine baş eğer nitelikte olması gereklidir." Yüzyıllarca önce Yahudiler de İsa'yı "din davası" adına çarمیha germeye kalkışmamışlar mıydı? Değişen ne olmuştu öyleyse? Her gücü yeten, diğerini "din davası" maskesi arkasında öldürüp, yakıp yıkacaksa bunca gülyüzlü peygamber, toprağa inmeden, boşlukta dolaşıp duran sözlerine bakıp bakıp, gözyaşı dökmesin de ne yapsındı?!

JEROMIUS (345-420)

O da dindışı klâsik bir eğitim gören ve normal bir gençlik hayatının coşkunluklarını, cinsel denemelerini yaşayarak büyüyen üstün yetenekli bir Romalı. Ne var ki, sadece hayatın zevkleriyle yetinecek kısır bir gönü yok onun. Zalim, adletsiz, anlamsız ve hızla Kaosa sürüklenen dış dünya ruhunda fırtınalar koparıyor. Sonunda Hıristiyanlık imdadına yetişiyor. Ancak tabiatında aşırılık var. En ucu seçiyor.

Kendisini çileciliğe, dünyadan el etek çekmeye adayarak Suriye çöllerine çekiyor. Ruhunda kasırgalar yine esmede. Geçmiş günahlarını yadederken, gözyaşları, pişmanlıklar, inilti gelir mağarasından. Hepsi bu kadar değil. Yaratan'ın ince bir düzenle, hormonlarıyla, sinirleriyle, etiyile, tırnağıyla bir bütün olarak varetmiş bedeninin zaptedilmez arzuları, Roma'daki gençlik yaşantısının çekici anıları, zaman zaman tüm benliğini kaplıyor. Böyle zıt duygular arasında yaşanan beş yıllık hücre hayatından sonra İstanbul'da, Roma'da geçirilmiş yılları var. Çilecilik dinginleştirmiyor, aksine daha da bileniyor kavgacılığı, zaten aşırılığa eğilimli mizacı şimdi de normal dışı yaşantısının yıpratmış sinirleriyle iyice keskinleşmiş durumda.

Herkesle kavga ediyor, tartışıyor. Saint Augustinus'la, arkadaşı Rafinus'la; yumuşak, kültürlü, fanatiklikten uzak din bilgini Pelagius'la, hattâ İstanbul'daki yeni papa'yla kavgalara tutuşuyor. Keşke yapılan tartışmalar o günkü, ya da gelecek toplumların derdine derman olacak, yollarını aydınlatacak konular üzerinde olsa. İncir çekirdeğini doldurmayan kalem mücadeleleri. Dünya nerede, eğitilmiş,

yetişmiş, üstün akıllı, yetenekli, çalışkan seçkinler nerede?!..

Jeromius kavgalardan da bıkmıyor. Nihayet Roma'nın zengin, soylu ve koyu sofı bazı bayanlarını cinsel perhize ve çileciliğe ikna ederek, onlarla birlikte Filistin'e, Bethleheme'e göç ediyor. Hayatının kalan 34 yılını orada geçiriyor. Musevilerin kutsal kitabı Eski Ahid'i İbranice'den Latince'ye çevirerek, bilginin o günden bugüne tüm nesillere aktarılmasında en büyük hizmetini yapıyor. Ama hepsi o kadar. Çevirdiği kutsal kitapta yaşantılarını satır satır bildiği, Hz. Musa'lar, Harun'lar, Davud'lar, Süleyman'lar, Zekeriya'lar hepsi de dünyadan el etek çekmeden, hattâ birçoğu kavimlerinin yönetiminin en tepesinde görev yaparak, evlenerek, çoluk çocuğa karışarak normal bir hayat yaşadıkları halde kendisi ve çevresindeki herkesi yaşamdan kopmaya zorlamanın anlamı ne?!. Bir yandan mektuplarında:

"Zamanın felâketlerini düşündükçe titriyorum. Yirmi yıldan fazla zamandır, İstanbul ile Julianus Alp'leri arasında hergün kan akıp durdu...."

... derken; diğer yandan, çözümü bakirelik ve evlenmekten uzak durmakta görmesi ne üzücü. Bakınız, her tarafta kan akarken, kızını bakire olarak rahibelige sokmaya teşvik ettiği bir anneye, mektubunda neler yazıyor:

"Kızınız bir askerin değil, İsa'nın karısı olduğu için kızıyor musunuz? O size yüksek bir onur başışladı. Siz şimdi Tanrı'nın kaynanası oluyorsunuz..."

AUGUSTİNUS (354-430)

Üç azizin içinde en etkili olanı. Bir Afrika yerlisi. Annesi Hristiyan, babası değil. Kendisi bir ara Zerdüş'tlükle Hristiyanlığın bir sentezi olan Mani dini ni seçti. Fırtınalı aşk öyküleri yaşadı. Yasadışı çocuğu bile oldu. Nihayet Milano'da Ambrasius'un etkisiyle Katoliklikte karar kıldı. Piskopos oldu. Yeni seçtiği yolda bütün günlerini, gecelerini günah korkusunun ezici baskısıyla geçirdi. Dünyaya ve başka insanların yaşantısına bakış açısı da öyle. Sanki bulutların üstünde açığımıza kollayan, hemen üzerimize çullanmaya hazır mitolojik bir ucube dev var. Hz. İsa'nın "Allah sevgi'dir" sözünden ne kadar uzakta bir Yaratan görüşü.

Augustinus'un hayatını çok yakından biliyoruz. "İtiraflar" isimli ciltlerle kitabında satır satır kendini anlatmış. Günah korkusunu ne kadar aşırılığa vardırılmış ki, çocukluğunda komşunun armut ağacından arkadaşlarıyla yaptığı hırsızlığa kitabında yedi bölüm boyunca sayfalar ayrılır. Roma dünyasında kan gövdeyi götürürken, Yaratan'dan sürekli bu büyük (!) suçunu bağışlaması için mazohistçe gözyaşı döker.

Gerçekte Augustinus'un hayata bu kadar dar açıdan bakmaması için eğitimi tam, yaşantısı engin deneylerle doluydu. Gençliğinde sevmiş, sevilmiş; terketmiş, terkedilmiş; yanlış yapmış, doğru yapmış sonunda insanları zayıf ve kuvvetli yönleriyle tanımada tecrübe dağarcığı dolup taşmış. Din aramış, bulmuş; bırakmış, yenisini bulmuş. Demek ki gerçeği ara-

mada nice terler dökmüş. Kısacası hem bedenini, hem aklın, hem de gönlün eğitimi-
minde sıcak fırınlara girmiş çıkmış; sonunda Hz. İsa'nın sevgiyi, hoşgörüyü, bağışlamayı öğütleyen dinine demir atıp kalmış. Çok üstün bir zekâ, birikmiş tecrübe koleksiyonu ve doğru yolu gösteren bilgiler. İşte dünyanın kötülüklerden iki büküm olmuş insancıklarına, sunulacak serinletici bir şerbetin imali için her şey hazır. Ama o üstün zekâ ve tecrübe ehli kişi ayrıntılarda geziniyor. Yeni dünyanın doğru esaslar üzerine kurulacak ekonomik, kültürel, sosyal, hukukî kurumları üzerine kafa yoracak yerde sadece dinî, teolojik sorunlara emek veriyor. O da diğerleri gibi cinsel duyguların düşmanı. "Evlilikte cinsel ilişki günah sayılmaz" diyor. "Eh buna da razıyız" demeyiniz hemencecik, çünkü cümlenin gerisi var: "Bir çocuk yapma gayesine dayanıyorsa!.." Hiç yaklaşmasan iyi olur ama neyse, gözünü kapa, kalbini bozma, işi bitirdikten sonra da tövbe istiğfar et demeye getiriyor. Kendi gençliklerini unutup, insanları dapdara-cık karanlık sokaklarda, duygusuz düşüncesiz, korkak, yapayalnız hapsetmek buna denir. Onlara göre Adem'in günahının miras-

çısı olduğumuzdan hepimiz kötüyüz. Ancak vaftiz olmak bizi kurtarabilir. Vaftiz olmadan ölenler, çocuk bile olsalar ebedî cehennemde yanacaklar. Bundan şikâyete, isyana da hakkımız yok. Çünkü hepimiz doğuştan kötüyüz. Eğer bu saçmalıklar doğru olsaydı şu satırların yazarı başta olmak üzere pek çoğumuz Cehennemliktik. Dünyada mahkeme kararlarına yargıtayda itiraz hakkı var. Burada o da yok. Çünkü hüküm baştan kesilmiş. En eğitilmiş, tecrübeli, çalışkan, üstün zekâlar binbir sorun çözüm beklerken bunlarla uğraşırlarsa gelecek nesillere kalan problemler de şunlar olacaktı doğallıkla:

"İsa, aynı bedende nasıl hem insan, hem Tanrı oldu?"

"Meryem insanın mı, Allah'ın mı annesi?."

"Hepimiz Adem'in suçuyla doğduğumuza göre Meryem de mi bu orijinal suçla doğdu?..."

Avrupa karanlık Ortaçağ'da, kendilerine azizlerden miras kalan bu ve benzeri sorularla yüzyıllar tüketirken, beraberrinde, yaşadığımız şu materyalist dünyanın tohumlarını da üretti durdu!..

Krizde Kristalize Olan

Güngör Özyiğit, Psikolog

Kazancakis'in gerçeği arama yolculuğunda karşılaştığı bir keşiş, gönüllü olarak içine kapandığı daracık hücrelerinde, kollarını açarak ve gülümseyerek: "Kozam bu" der. "Kurt olarak buraya kapandım; kelebek olarak çıkacağım günü bekliyorum."

Yaşadığı acı-tatlı her deneyim, insanı olduğundan daha üst bir duruma yükseltir. Yeter ki, yaşanan o deneyim üzerinde düşünölsün, bir değerlendirme yapılsın. Ve düşünerek çalıştırılan akıl, deneyimlerden süzdüğü bilgiyi ruha benimsetsin. Ve ruh, benimsenen bilgi ile daha üst düzeyde deneyimlerde bulunabilsin. Ruh-Tecrübe-Akıl-Ruh zinciri ile formüle edilen bu yükseliş grafiğı, her insan için geçerli olup, tekâmölün altın anahtarıdır.

Burada aklın iki işlevi vardır: Birincisi, yaşadıklarından ders alıp, bilgiye ulaşmak. İkincisi, edindiğı bilgi ile ruhu eğitip, uygulamasını sağlamak. Öylece, aklın teorik ve pratik yanı birleşmiş, akıl-gönöl (ruh) birlikteliğı sağlanmış olur. Bu da daha çok, acının eşlik ettiğı deneyimlerde, kriz dönemlerinde, insanın bir süre kendine kapanması, yalnızlık içinde yoğun düşüncelere dalması ile gerçekleşir.

Kriz sözcüğü Çince'de hem bir bunalımı, hem de fırsatı içinde barındırır. İnsan böylesi durumlarda ancak aklını ve gönlünü kullanarak çıkmazı aşabilir.

İpek böceğinin kelebeğe dönüşmesi, dış dünyanın parazitlerinden uzak bir inziva (yalnızlığa çekilme), ortamının, bir "yalnızlık kozasına" bürünmesini gerektirir. İpek böceğı kurtçuk olarak girdiğı ve kendine ördüğü o kozadan, kanatlanmış, uçma yeteneğı kazanmış, rengârenk bir kelebek olarak çıkar.

İnsanı ve toplumu zaman zaman saran, çepeçevre kuşatan, cendere içine alan kriz ortamları da, kendini bulma ve yeniden doğma fırsatı olarak değerlendirilebilir. Tagor'un dediğı gibi " Dünya, insanı acılarıyla dağlar ve karşılığında ondan şarkı ister." Böylece acıyı bal eylemesini bilen, krizde kristalleşen kendi gerçeğı ile kucaklaşır ve krizden güçlenmiş olarak çıkar.

Sokrates'in yaşadığı üç büyük kriz, üç sancılı dönem, onun gerçeğe uyanmasını sağlar. Bilinçlenmesinde, bilmediğini bilmesinde ve gerçek bir filozof olmasında belirleyici bir rol oynar.

İLK KRİZ

Sokrates otuzuna doğru, Atina'nın en saygın ve zengin bir ailesinin 'Alsibiad' isimli oğlu ile tanışır. 10 yaşındaki bu çocuğa Perikles'in yerine gelebilecek en önemli aday gözüyle bakılır. Olağanüstü yakışıklı, sağlıklı, çok yetenekli ve zeki olan bu genç, Sokrates'in tam da eğitmek, biçim vermek istediğı bir tiptir. Sokrates elindeki hamurdan geleceğın filozof-yönetici profilini çıkarmaya çalışır. Ona erdemi, evrensel doğruları, kendine egemen olmayı ve uyumlu yaşamayı öğretmeye koyulur ve bu işe yirmi yılını adar. Genç, otuzuna yaklaştığında, artık kendi yolunu izlemesi gerektiğini söyleyerek, onu kendi haline bırakır. Öylece Alsibiad'ın öğrendiklerinin verimini alabilmesini, kendi gerçeğini ortaya koyabilmesini bekler. Ne var ki

sonuç, Sokrates'in umduğunun tam tersi olur.

İktidar hırsı ile yanıp tutuşan, para ve şan peşinde koşan Alsibiad, her türlü yolsuzluğu kendine yol eder. Başa geçmesine geçer de, sonunda Atina halkına ihanet eder ve Perslerin yanına sürgüne gönderilir. Sokrates'in yirmi yıllık emeği boşa gider ve Sokrates büyük bir hayal kırıklığı içinde ilk krizini yaşar. Öyle ki, bu anlamda bir "Sokrat melankolisi" nden söz edilir.

Sokrates, nerede yanlış yaptığını anlamak üzere, kendini yaman bir sorgulamadan geçirir. Ve Alsibiad'ın kendisine rağmen, onu kurtarabileceğini sanmak gibi bir yanılsa düştüğünü görür. Ve canını acıtan bu deneyimden önemli bir gerçeği öğrenerek kazançlı çıkar. Öylesine öğrenmek istemeyen birine, en iyi eğitimin bile yarar sağlamayacağını anlar. Başka deyişle, kendine yardım etmek istemeyene, kimse yardım edemez.

Yaşadığı kriz sayesinde Sokrates eğitim konusunda daha bir bilinçlenir. İnsanlarda öğrenme ve değişme, yenilenme isteğini uyandırmaya çalışır. Onlara içlerindeki görebilecekleri bir ayna olmaya gayret eder. Ve gerçek filozofun insanlara gerçeği sevdirmesi gerektiğini görür. Bundan sonra, yönetici sınıfa ait özel kişilere değil, değişmek ve gerçeği öğrenmek isteyen herkese hizmeti bir borç bilir. Ve bunu, sofistler gibi para alarak değil, hiçbir karşılık beklemeden yapar.

İKİNCİ KRİZ

Sokrates 50'sinde ikinci krizle karşılaşır. Arkadaşı Ravi, Delf Tapınağı'nın kâhini Pythia'ya "Atina'nın en bilge kişisi kimdir?" diye sorar. Ve şu karşılığı alır: " Sofokles bilgedir, Evripides daha bilgedir, ancak tüm insanların en bilgisi Sokrates'tir." Arkadaşı, bunu büyük bir mutlulukla Sokrates'e haber verir. Sokrates afallar, allak bullak olur. Nasıl olur da, Atina'nın en bilge kişisi kendisi olur? Buna bir türlü akıl erdiremez. Bunu anlamak üzere en bilgin olarak bilinen, kendi alanlarında otorite sayılan kişilerle görüşmeye gider. Onları, bildiklerini ileri sürdükleri konularda sorgular. Bildiklerini sandıkları konularda onları kuşkuya düşürür. Ayrıca rahatsız edici sorularla sınırlarını bozarak, kendisine kızmalarına ve kinlenmelerine sebep olur. Ve şu sonuca varır: "Çok şeyi bildiklerini sananlar, aslında hiçbir şey bilmiyorlar, işin tuhafı bilmediklerini de bilmiyorlar." O arada kendi farkını ve neden Atina'nın en bilge kişisi olarak gösterildiğini de anlar; çünkü o, bilmediğini bilen tek kişidir. Böylece bilmediğini bilmenin bir bilgelik olduğu düşüncesi Sokrates'le birlikte bilinçlenir, çiçeklenir. Ve insana öğrenme isteğinin, bilinmeyenin gizemine açık olmanın kapılarını açar. Ve işte bu bilgelik aşkı ile felsefe başlar.

"Sokratik Diyalog" denen, karşılıklı konuşma ve birbirini dinleme yöntemi ile düşünceler sınanır ve birlikte gerçeğe doğru yol alınır. Diyalog; anla-

şılan bir konu üzerinde konuşmayı, birbirini dinlemeyi, yargılamaksızın anlamayı ve anlatmayı içeren, en az iki kişiyi gerektiren bir yöntemdir. İnsanlara gerçeği birlikte araştırma, birbirlerinin aklından yararlanma, düşünceleri paylaşma ve beraberce gerçeğe yaklaşmanın, gerçeklerin tadını tatanmanın hazzını yaşatır. Burada amaç, bilgisini sergileyerek böbürlenme ya da içindekileri boşaltıp rahatlama değil, gerçeğe olan sevginin itişiyile düşünceleri paylaşmak ve yeni bir bilinçlenmeyle kendini aşmaktır. Sokrates bu döneminde yirmi yaşında bir delikanlı ile tanışır. Sokrates'e hayran olan ve ondaki gerçeğe gönül veren bu genç, sonradan Platon adıyla tanınır ve Sokrates'i de dünyaya o tanıtır.

ÜÇÜNCÜ KRİZ

Düzmece bir mahkeme tarafından sorgulanması ve ölümle cezalandırılması Sokrates'in yaşadığı üçüncü krizdir. Ölüm pahasına da olsa içindeki tanrısal sese uyan, erdemi öğütleyen ve gençleri eğitip yetiştirmeyi iş edinen Sokrates, ne yazık ki dinsizlik, ahlâksızlık ve gençleri baştan çıkarmakla suçlanır. Ve ünlü savunması ile, mahkemenin gözünde değil ama tarihin jürisi önünde aklanır.

O, iç sesine kulak vererek birey bilincini toplumun önüne geçirir. İnsanın saygınlığını ve birey olmanın onurunu dik tutar. Buna karşı toplumun yasalarına uyan saygılı bir yurttaş olduğunu da, kaçmayı veya sürgüne gönderilmeyi

reddedip, ölmeyi yeğleyerek herkese gösterir. Son saatlerini yakınlarına ve öğrencilerine, neden ölümden korkmamak gerektiğini anlatarak geçirir, üzülmemeleri için onları sakinleştirir.

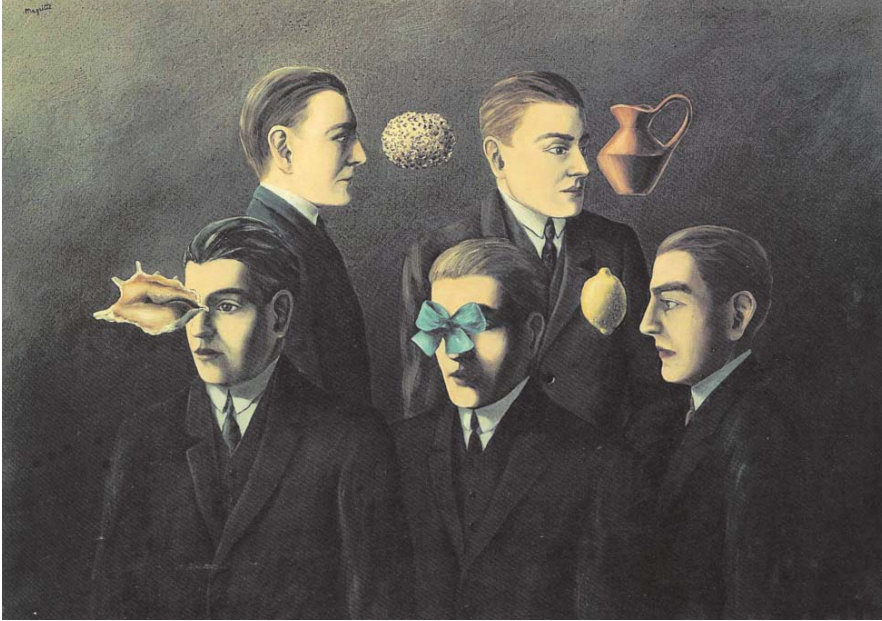
Sokrates'in üçüncü krizinde üstesinden gelerek öğrendiği gerçek, uğruna ölünecek değerler yoksa, yaşamının da bir anlamı olmadığıdır. En iyi felsefe, insana yaşamayı öğretirken, ölmeyi de öğretendir. İnsan cehaletten, bağımlılıklardan ve akılsızlıklardan uzaklaştıkça, yeni bakış açıları kazanır ve böylece kendini yeniden doğurur. Bu anlamda Sokrates ya da onun yöntemi, kendi kendisini doğurmakta olan insana ebelik etmektir.

Sokrates'in krizlerinde kristalleşip billûrlaşan, bize ulaşan işte bu gerçek. Akıllı ve sorumlu bir varlık olarak insana düşen, yakışan da bu olsa gerek!..

Toplumsal Çözülmeden Birliğe

Nihâl Gürsoy

Toplumsal veya sosyal çözülme ilk olarak Emile Durkheim tarafından ortaya atılmıştır. Genel olarak toplumlarda maddi ve manevi kültür unsurlarının birbirini tamamlamamasından kaynaklanan, süreklilik arz eden sorunlar sosyal bozulma olarak tanımlanabilir.

Sosyal hayatın temelinde birlikte yaşama şuuru vardır. Bu nedenle sağlıklı bir toplumda farklılıklar kadar birlik ve beraberliğe de ihtiyaç duyulur.

Birbirine muhtaç olan toplum üyeleri arasında farklı olanı dışlama, çatışma veya ortadan kaldırma davranışı değil, tam tersine farklılıklara saygı duyarak kabullenmek, yardımcı olabilmek, bağlılık ve sevgi içinde birlikte iş birliği yapabilmek gerekmektedir.

Toplumsal bağlar; yakınlıklar, sevgi ve saygı üzerine kurulduğunda bir toplumun huzur içinde yaşaması mümkündür. Dolayısıyla, toplumlarda farklılıktan ziyade yakınlıklar, birlik ve beraberliklerin varlığı devamlılık ve geliş-

me açısından önemlidir. Bir toplumun farklı parçaları, bir bütünün parçası olduklarını hissetmek ve idrakinde olmak durumundadırlar. İzlenen sosyal, kültürel ve ekonomik politikalar bütünü kavrayacak şekilde yapılandırılmazsa, bugün tüm dünyada izlediğimiz çok çeşitli çözümler ortaya çıkabilir ve bu çözümler öncelikle içinde bulunduğu toplumun bütününe zarar verir. Farklılıklar, sevgiyle kuşatıldığında ve kişilerin öz değerlerine saygı duyulduğunda ise, içinde buldukları toplumla uygun düşecek şekilde değer ve gayelerini ayarlarlar.

TOPLUMSAL ÇÖZÜLMENİN GÖSTERGELERİ

* Ailede ve sosyal ilişkilerde karşılıklı saygı, sevgi, bağlılık ve dayanışmanın zayıflaması,

* Manevi değerlerin önemini yitirmesi,

* Din, vicdan ve ifade özgürlüklerinin kısıtlanması ya da baskı altına alınması,

* Çoğulcu demokratik yapının işlevselliğini yitirmesi,

* Ekonomik sorunların ve işsizliğin artması,

* Sağlıklı yaşam koşullarına erişimde yaşanan zorluklar,

* Hukuk devleti olmaktan giderek uzaklaşmak, hak ve adalet duygusunun yozlaşması,

* Rüşvet, yolsuzluk ve adam kayırmacanın artması,

* Zengin ve fakir arasındaki uçurumun artması,

* Suç oranlarında artış,

* İnsan haklarının güvence altında olmaması,

* Eşitsizlik,

* Dilin bozulması,

* İdeal birliğin bozulması,

* Aydınların halktan kopması,

* Etnik taleplerin üst kimlikle buluşmaması,

* Din ve mezhep ayrılıklarını giderecek çalışmaların yetersizliği,

* Değişen sosyal yapıya uygun yeni dengelerin getirilememesi,

* Kültür ve sanat faaliyetlerinin, barışçıl ve bütünleştirici mesajlar taşımak yerine, bölücü mesajlar içermesi, gibi..

Öncelikle toplumsal ahenk ve uyum toplumsal birliğin en önemli gereklerindedir. İnsanlar, kadın ve erkek olarak, renkleri, milliyetleri, vücut yapıları, eğitimleri, kavrama kabiliyetleri, yetenekleri, sağlık durumları ve daha pek çok etkenle birbirlerinden farklıdırlar. Ancak bunlar doğal farklılıklar olup, bir toplumun birlik ve bütünlüğüne zarar vermezler. Farklılıklar ile farklılaştırma temel olarak ayırdırlar. Farklılaştırma bir toplum içerisinde birbirinden kopuk, birlik duygusundan yoksun, birbiriyle çekişen, doğal olmadığı için toplumların varlık sebebiyle çelişen bir durum olarak ortaya çıkar. Temelinde yatan sebepler ise çok çeşitli başlıklar altında sunulabilmesine rağmen daha derindedir. İnsanın insana farksızlığını kabul etmemek, buna inanmamak ve sevgisizlik. Kendi değerimizi abartmak, nefsimizi yüceltmek ve dünyada

niçin bulunduğumuzun ve var oluş gayemizin farkında olmamak.

Bugün insanlık küresel anlamda bu farklılaştırma sorununu aşmak durumdadır. Aslında soruyu tam olarak ortaya koyarsak şöyle demek gerekiyor. Toplumlar; çeşitli bakımlardan ayrışarak mı yoksa bütünleşerek mi birlikte yol alabilirler?

Tüm dünyamızda zenginlik ve fakirliğin ölçüsüzlüğü, açlık, ırkçılık, azınlıkların dışlanması buna bağlı olarak terör, iç savaşlar, göçler. Güç ve iktidarlarını artırmak için gerektiğinde dinler de dahil olmak üzere tüm değerleri kendi çıkarları uğruna kullanmak. Kaynakların hesapsızca tüketimi, sürekli yaratılan çatışma ortamlarından maddi çıkar ve güç gözetmek. Katlanarak artan nüfusun önüne, yaşamak için çıkan türlü engeller ve pompalanan tüketim kültürü. Sağlıklı içme suyundan yoksun milyonlarca insan, hak ve adalet temelinden ayrılan düzenler, yitirilen insan değeri ve gelecek umudu. Daha pek çok faktör bugün dünyamızın nasıl bir toplumsal çözülme yaşadığını ve amacına hizmet edemez duruma geldiğini açıkça gözler önüne seriyor. İçinde bulunduğumuz kültürel yapılar ve değerler sistemi iflas etmiş durumdadır.

Dünya toplumu olarak kendi elimizle yarattığımız sorunlar nedeniyle hepimiz tehdit ve baskı altındayız. Üstelik kendimize zarar veren bu yapılanmayı

ve bize verilen rolleri benimsemiş görünüyoruz. Hepimizin ortak çıkarına olan sevgi ve birlik duygusunu gözardı ediyoruz.

Ulusçu ideolojileri, insanlığın birliği ve bütünlüğü anlayışına değıştik. Etrafımıza hatlar çizerek, kendimizi neredeyse o hatlar içinde dondurduk. Ülkeler ve insanlar arasındaki akış, akım ve titreşim bozuldu.

Dünyamızın bugün içinde bulunduğu sorunlarla yüzleşebilmesi kendi varlılığının devamı açısından zorunludur. Birleştirici ve müşterek olanın ne olduğuna ve ona nasıl vurgu yapılabacağına karar vermek durumundayız. Aksi halde ihtirasları uğruna birleşerek güçlerini ve iktidarlarını artırmaya çalışanlar bir gün tüm insanlığın topluca yok olmasına neden olacaklar.

Öncelikle bir gerçeklik olarak “İnsan nedir, dünyada niçin bulunmaktadır, toplumların varlık alanı nasıl olmalıdır, insanlık olarak hedefimiz nedir?” sorularının cevaplanması gerekmektedir. İnsan, kendi var oluş gayesinin ve dünyada bulunuş amacının tekamül etmek, yücelmek, sevgiyi öğrenmek ve birliği deneyimlemek olduğunu öğrenerek, kavramadıkça bütünü ve bütün içindeki yerini de açıkça göremeyecektir. Bunun için, öncelikle Yaradan'ın düzenini anlamaya, bu düzendeki ahengi ve uyumu sağlayan ilâhi yasalarla paralel işleyen düzenler kurmaya ihtiyaç vardır.

İnsan, terbiye etmesi gereken nefsin-den kaynaklanan doymak bilmez isteklerini abartarak, içinde bulunduğu düzene hizmet etmeden onu hoyratça kullanarak ve bütünlüğün farkına varmadan sürekli ayırıştırarak, insanlığın ulaşması ve yaşaması gereken birlik kalıbına dökülebilir mi?

DEĞİŞİM

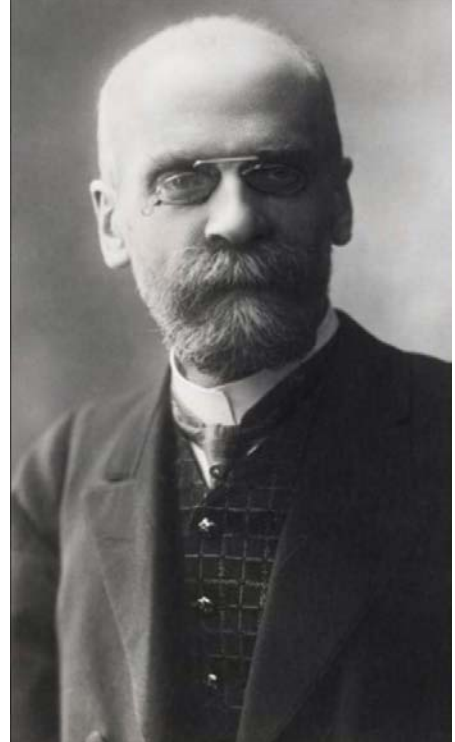
İnsanların sahip olduğu değerler, onların kültürleriyle ve içinde buldukları toplumla yakından ilgilidir. Değerler, tutum ve davranışlarımızı, düşünce dünyamızı yönlendiren, kişiliğin alt yapısını oluşturan önemli unsurlardır. Kültür de, insan ve toplum davranışlarını ve dünyayı algılama tarzını belirleyen önemli bir yönlendiricidir.

Her kültürel sistem, kendi iç katmanlarıyla canlı bir ilişki içindedir. Bu ilişki, yeni formlar, anlayışlar ve değerler doğurabilir. Tarihsel süreçte toplumlar sürekli değişim göstermişlerdir. Medeniyetler, hükümet şekilleri, ticari usuller, ideal insan tipleri, kültürler yavaş ya da hızlı bir değişime tabidirler. Her toplum iç ve dış etkilerle bir takım değişimler gösterir ve hayat tarzı buna göre yeniden düzenlenir.

Sosyo - kültürel değişme, bir toplumun siyasi, idari ve hukuki yapısında bilgi ve eğitim sistemindeki değişimleri içerir. Bir başka deyişle kültür değişimi, bir toplumun maddi ve

manevi yapısında meydana gelen bir farklılaşma, bütün unsurlarıyla birlikte bir değişimdir. Değişimden kasıt sosyal gelişmedir. Toplumlardaki ekonomik büyüme ve refah tek başına sosyal gelişmenin göstergesi olarak alınamaz ve bunlar sosyal gelişme için yeterli değildir. Bunun yanında toplumu oluşturan fertlerin değer yargılarının ve davranış biçimlerinin de daha yeniyeye ve daha iyiye doğru evrilmesi gerekmektedir.

Sosyal gelişmenin ilk göstergesi sosyal bütünleşmedir. Dar anlamdaki biz duygusunun (parti, cemaat, gurup v.b) geniş ve bütüncül biz duygusuna taşınmasıdır.

Emile Durkheim

Emile Durkheim, sosyal gelişmeyi sağlamak ve çözülmeyi önlemek için toplumsal iş birliğini önermektedir. Bir yere kadar önemli olmakla birlikte toplumsal iş birliğinin ve iş bölümünün arttığı ülkelerde de oldukça hızlanmış sosyal çözümler görülmektedir. Maddi hayatın iyileştirilmesi ve düzenlenmesinin çözümlenme eğilimlerini ortadan kaldırmadığı açıktır.

Francis Fukuyama somut veriler ışığında dünya ölçeğinde yaptığı araştırmalarda, Amerika, İsveç ve daha pek çok gelişmiş ülkede toplumsal çözümlenme yaşandığını ortaya koymuştur. Sebepleri ise, hatalı hükümet politikaları, değerlerin kaybedilmesi, daha fazla zenginlik isteği, eşitsizlik, işsizlik ve fakirlik olarak göstermiştir.

Bunun yanında, P. Sorokin meseleye farklı bir biçimde yaklaşarak, maddi ve manevi hedeflerde meydana gelebilecek anlamlı bir bütünleşmenin çözülmeyi olumlu yönde bir değişime dönüştürebileceğini söyler.

Sorokin'e göre bu en anlamlı bütünleşme şeklidir. Mânâ etrafında bütünleşme şeklinde maddi olduğu kadar manevi bakımdan da birlik vardır. Değerler birliği sağlanmadan sosyal çözümlenme engellenemez.

Sorokin'in kastettiği bütünleşmede, toplumun çeşitli unsurları sadece belli fonksiyonları ifa etmek için değil, içerdikleri öz karakterleri ile birbirleri-

ni tamamlamak için biraradadırlar. Böyle bir kültürün unsurları, tıpkı bir konçertonun değişik notalardan ve bölümlerden oluşması gibi içerdikleri öz karakteri muhafaza ederek, birlikte daha yüksek bir anlamı ifade edebilmek için bir birlik oluştururlar. (A. Kurktan)

Leslie Lipson "Uygarlığın Ahlâki Bunalımları" isimli kitabını şu sözlerle bitiriyor. "Birlikte yaşayacağımız daha iyi değerler seçerek şimdiki tehlikeleri aşacağımız sonucuna varmak makuldür. Ahlâki bir devrim olmaksızın hiçbir uygarlık kalmayacaktır. Uygarlığımızda ilerlemeler olmaksızın insan diye bir şey kalmayacaktır."

İnsanlık, daha yeni ve daha iyiyi aramadıkça, evrensel değerlerin ve erdemlerin önemine vakıf olmadıkça ne ülkeler ne de dünya genelinde çözümlenmeleri durdurabilmek mümkün gözüküyor.

Tüm toplumların evrensel doğrular ışığında, bir büyük toparlanma için kendi işleyiş biçimlerini oluşturacak değerleri ve yöntemleri belirlemeleri gerekiyor. İş başındaki yanlış politikalardan kurtularak, yerine güzel ahlâki, erdemler birliğini, bilgeliği, sevgi ve fedakârlığı, hoşgörü ve çalışmayı, başkalarını düşünür olmayı, bilgiyi insanlığın hayrı için kullanmayı, paylaşmayı başarır ve ölçer hale gelmemiz gerekiyor. Ancak böylelikle çözümlenmeden, birliğe doğru yol alabiliriz.

“Dünya Dışı Varlıklar'ın bizleri ziyaret ettiği söylene de bilimsel veriler sistem tarafından örtbas ediliyor. Onlar hakkındaki deliller devlet politikasına uymadığı için kamuoyuna sunulmuyor. Statükocu akademisyenler tarafından üniversitelerde gündeme alınması engelleniyor.”

Erhan Kolbaşı ile Röportaj

Seyhun Güleçyüz

"Kavgalarınızı çoğalttınız, kendinizi yalnız zannettiniz, kâinatı unuttunuz. Sizi çok yakın duyanlar var.

Hayrınıza, kâinatın hayrına size yardımcı olacaklar." Bizim Celselerimiz

Türkiye'deki Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Başkan Yardımcısı Sayın Erhan Kolbaşı senelerdir yaptığı Dünyadışı varlıklar ile ilgili araştırma ve belgelerini kapsayan "Galaktik Diploması" isimli kitabını yakın zamanda yayınladı. Kendisi 25 yıl Dışişleri Bakanlığı'nda İdari Ataşelik görevini geçen

sene sonlandırıp, senelerdir gerek yurtiçi gerek yurtdışından toplayıp, emek verdiği araştırmalarını yazmaya başlamıştır.

Ufo konusu benim için uzun zamandır zaten çok önemliydi. Çünkü onların aramıza gelişlerinin sıradan bir uzaylı ziyareti olmadığını, Dünyamızın nükleer

bir savaşla yok olmasını önlemede bizlere yardımcı olacaklarını rehber varlık bilgilerinden öğrenmiştim. Bizim Celselerimizin başladığı ilk aylardan itibaren rehber varlık uyarılarını yapmaktaydı.

Dünyamız, Dünya üzerindeki canlılarla birlikte insan, O'nun yarattığı tüm varlık âlemiyle bağlantılıdır, o düzenle fiziksel ve ruhsal ilişki içindedir aslında. Ama bizler bunun farkında olmadan, hattâ farkında olmak istemeden bildiğimiz gibi yaşamak hakkımız zannediyoruz: **"Kavgalarınızı çoğalttınız, kendinizi yalnız zannettiniz. Kâinatı unuttunuz. Sizi çok yakın duyanlar var. Hayrınıza, kâinatın hayrına size yardımcı olacaklar"** Evrensel kurallar, nizamlar, esaslar yokmuş da yalnızca kendi isteklerimiz varmış gibi her şeyi sorumsuzcasına hesapsız yapıyoruz: **"Nizamları bozmaya alıştınız. Bir gün en büyük düzeni de bozacaksınız. Buna müsaade yok. Onu siz yaratmadınız ki. Kavgalarınızı kesiniz... Kaideleri bozmayınız... Başkaları sizden endişelidir. Daima yükselin, daima bilin. Sizi sizden çok bilenler mahvedecek"** Bir Dünya savaşını, ki bu bir nükleer savaş demektir, göze almaktan çekinmeyenler bilmeliler ki, bu çılgınlığım diğer düzenleri nasıl büyük bir tehlikeye sokacağını gören hayırlı ve görevli varlıklar, zincirleme reaksiyon ile evrenin dengesini bozacak böyle bir felâkete seyirci kalmayacaklar, izin vermeyeceklerdir: **"Sizden daha iyi düşünenler var. Onları yardımcı gönderiyoruz. Size onlardan gönderildi, gönderilecek."** **"Onları kanınıza giren misafirler olarak kabul ediniz, kanınızdaki yuvarlara yardımcı"** **"Sizi doğruya, salime götürcekler. Onlar vazife aldılar"**

Peki bizler eğer istersek, bizim için çalışmaya hazır bu hayırlı varlıkları nasıl tanıyacak, onlarla işbirliği yapabileceğiz? **"Önce olgunlaşmanız şart. Çünkü henüz şimdi bile aranızda inanmayanlarınız var. Her şey olduğu zaman inanmanın da vakti geçecek"** **"Önce kendinizi hazırlamanız, çalışmanız, düşünmeniz, çok düşünmeniz lâzım. Zekânızı hazırlamanız şart. Birbirinizle ancak o zaman anlaşabilirsiniz Düşünce birliğine vardığınız zaman her şeyi kökünden halletmiş olacaksınız. Düşünce birliğine varmak için düşününüz. Bütün insanlar aynı şeyi düşündüğü zaman biliniz ki çok mesut bir Dünya olacak"**

Görüyoruz ki, Dünya'ya ve Dünya'da yaşayanlara ilâhi âlemin yardımı Yaradığımız'ın izni ve hayrıyla hep devam ediyor. Bizler Sevgi Dünyası olarak evrende hiç kimsenin, dolayısıyla Dünyamızın, bizim, üzerindeki canlılarımızın, başıboş, sahipsiz bırakılmadığına, her isteyen ve merak eden yabancı varlıkların gelip bizleri kurtalamalarına, üzerimizde deneyler yapılmasına izin verilmeyeceğine inanmaktayız. Yukarıda belirttiğim özelliklerin ve hayırlı görevin dışında Dünyamızı ziyaret edenler varsa, ki ancak izin verilmişse gelebilirler, bizi ikinci derecede ilgilendirmektedir. Bununla birlikte Erhan beyin detaylı ve titizlikle hazırlanmış bu çok değerli kitabını okuduğumda mutlaka kendisiyle tanışıp takdirlerimi bildirmeyi ve bir söyleşi yapmayı kararlaştırdım ve uyguladım.

Seyhun Güleçyüz - Sevgili Erhan Bey, hoşgeldiniz. Dünya Dışı Varlıklar ile ilgili merakınız, araştırmalarınız ne zaman başladı ?

Erhan Kolbaşı - Seyhun Hanım, benim merakım çocukluğumdan beri gelen içsel itilerdir. Zamanla anladım ki, yaşam misyonumun uyarılarıymış. Daha sonra araştırmalarım sırasında Hawai merkezli Exopolitica Enstitüsü kurslarına katıldım. NewYork'da dört sene süren bir eğitim sürecim oldu. Hâlâ da buralardan bilgi alışverişi yapmaktayım. İlişkilerim devam etmekte.

Seyhun Güleçyüz - Sizce UFO'lar kimler ve nereden geliyorlar?

Erhan Kolbaşı - Farklı evrenlerden ve kendi galaksimiz içinden, dışından geliyorlar. Boyutlararası titreşimlerini azaltarak veya arttırarak geçiş kapılarını (portalları) kullanıp çeşitli sebeplerle buraya geliyorlar. Dünya'yı ziyaret eden ve bir çok farklı sistemden gelen bu Dünya Dışı Varlıklar en az yüz farklı gezegenden geliyorlar. Ama nereden geldiklerini, gezegenlerinin isimlerini vermiyorlar. Genel olarak "Yıldız sisteminden geliyoruz" diyerek belli bir sistemi belirtiyorlar. Çünkü onlar da farklı titreşimlerde yaşıyorlar, geldikleri yerde.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, Dünyamızda da yaşayan var mı?

Erhan Kolbaşı - Evet Dünyamızda bir çok yerde üsleri var. Özellikle Ege Bölgesi'nde çok üsleri var ve çokca dağların içindedir.

Seyhun Güleçyüz - Onlarla buluşabiliyor musunuz ?

Erhan Kolbaşı - Buluşmamız bizim veya onların isteği ile alakalı değil. Bizlerin tekamülü ile ilgili. Bizler arındıkça titreşimimiz yükselecek ve buluşabileceğiz. Zararsızlığı öğrenmemiz ve tek düşünceye

ulaşmamız lazım. Zamanla buluşacağız. Ama temas kuranlar, alıkonanlar da oluyor. Onların tekâmülü daha mı yüksek diyebilirsiniz. Burada devreye spirüalizma giriyor. O kişinin bundan önceki hayatı ve misyonu buna uygunsu temas kurulabiliyor. Konuyla ilgilenen herkes temas kuramıyor. Bu temasta, buluşma, kişinin ihtiyacı kadarlık sürede oluyor. Daha sonra buluşmayı yaşayan, tekâmülünde muazzam büyük bir sıçrama görüyor. Müthiş bir bilinç açılımı yaşıyor. Yaşamını etkiliyor, cesaret isteyen, kolay olmayan bir deneyim yaşıyor. Onlar, buluşan insanda genetik kodlama yapıyorlar, çip takıyorlar ve biokimyasal araştırmada yapıp insanı tanımak istiyorlar. Bu insanların Dünya Dışı Varlıklar ile temasını ben Uzey'da Astronot'ların geçirdiği değişime benzetiyorum.

Bir Astronot şöyle yazmış "Uzey gemisinden Dünya'ya bakarken muazzam bir karanlık boşluğun içinde küçücük duran dünyayı ve dünyanın üzerindeki ülkemi ve ülkemde benim kapladığım yeri düşününce ne kadar değersiz önemsiz şeyler ile uğraştığımızı anlıyoruz" diye açıklamış. Astronotun karanlığın içinde tek başına yaşaması uzay araştırmacısı John Mac'in tepkisiyle "Ontolojik Şok" yaşadığını göstermektedir. Çünkü Astronotların çoğunda varlık sebebi soruşturması yaşanmaktadır ve Evren hakkındaki görüşleri tamamen değişmiş olarak Dünya'ya iniyorlar.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, insanların bir buluşmada ilk hissettikleri korku oluyor doğal olarak. Bu Dünya Dışı Varlıklar, bize göre garip olan şekillerde karşımıza niye çıkıyorlar, isteseler bizim şeklimizle çıkamazlar mı?

Erhan Kolbaşı - Bazılarının gerçek bedeni bize göre garip tabii. Bazıları ise aşırı korku yaratacak şekildeler, onlar gizlenmek istiyorlar bizden. Ama gerçekte birebir insana benzeyenler de var. Bazıları ise bizi korkutmamak için bizim şeklimizle gözükabiliyorlar bize.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, bu varlıkları humanoid (insanımı) olarak isimlendirebilir miyiz? Çünkü morfolojik olarak genelde ortak görüntümüz var.

Erhan Kolbaşı - Seyhun Hanım, evet genelde morfolojik olarak benzer yapıdayız. Bir baş, iki kol, iki bacak bir gövde ama onun dışında evrimleştikleri gezegenin şartlarına göre çok farklı formlar alıyorlar. İç organlarında değişiklik oluyor. Buldukları gezegenin güneşi, radyasyon seviyesi onların görüntüsünü etkiliyor. Derileri belki de kalın koruyucu tabaka geliştiriyor. Gözler belki algıyla ilgili veya ışıkla ilgili büyüyor. Entellektüel seviyelerine göre beyin ve baş büyüyor, beden küçülüyor. Bedeni aslında kılıf gibi kullanıyorlar. Onlar aslında ışık bedenliler, görünen bedeni çok kalın, katı bir koruyucu olarak kullanıyorlar gerektiğinde. Dünya'da katı bedenleri ile tezahür etmeleri zor oluyor. Uzun süre madde formunda Dünya'da yaşamı sürdüremiyorlar.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, onların etik değerleri ve ruhsal tekamülleri bizden farklı mı?

Erhan Kolbaşı - Etik anlamda Dünya'da nasıl ki çok geniş bir skala varsa, orada da aynı şeylerin olduğunu gelen bilgilerden anlıyoruz. Onların da çeşitli gruplarında çeşitli tipleri vardır. Negatif pozitif varlıklar diye sınıflayamayız.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, mesela şu tiptekiler daha fazla tekamül etmişler diyebilir miyiz?

Erhan Kolbaşı - Seyhun Hanım, daha incelmış süptil hale gelmiş olanlar var. Onların negatifliği bizim anladığımız anlamda değil. Sadıklar planında çok iyi açıklanmıştır. Şöyle ki: "Üst seviyenin egosu sizin ulaşabildiğiniz sevgi basamağıdır". Onların nefsaniyeti bile bizim için çok yüce bir sevgi olabilir.

Seyhun Güleçyüz - Ufolar Dünya'yı niye ziyaret ediyorlar ?

Erhan Kolbaşı - Uygurlaşan varlıklar belli bir seviye gelince var olmuş olanları bir bütün olarak algılamaya başlıyor ve bütünü hayrını düşünüyorlar. Bütünde bir yer, arıza sinyali veriyorsa, oranın yardıma ihtiyacı vardır mesajı alınmış oluyor, böylece o gezegene yardıma geliyorlar ve yardımı altın tepside sunmuyorlar. Ama anaokulu öğretmeninin çocuklara yaptığı gibi hafif dokunuşlarla bedenlenerek yada bedensiz uzaydan yardımlarını ulaştırıyorlar. Tıpkı soğuk savaş döneminde USA ve Rusya arasındaki 3. Dünya savaşını, füze başlıklarını etkisiz hale getirerek engelledikleri gibi. Bazen de sezgi yoluyla yapıyorlar yardımlarını şöyle ki, araştırmacılara ilham tarzında yolluyorlar bilgileri. Gelişen uygarlıklarda, yardım doğal bir ihtiyaç olarak ortaya çıkıyor. Çünkü var oluşu bir olarak kabul ediyor, bütünü idrakinde sorumluluk taşıyorlar. Bazılarıyla genetik akrabalıklarımız da söz konusu olunca bu yardımları evrensel bir kanun olarak görüyorlar.

Seyhun Güleçyüz - Evrende işleyen sisteme, Dünyanın zarar görmesi veya yok olması zarar verir mi?

Erhan Kolbaşı - Seyhun Hanım, bir halının bir ipliği koptuğu zaman orada artarak büyüyen bir delik meydana gelir. Yani uzay zaman dokusu bir bütünlük teşkil ettiği için bunun bozulmaması gerektir. Dünya'da nükleer savaşı engellediler, çünkü sırf Dünya değil, onunla birlikte Galaksimizin dengesi bile zarar görebilirdi.

Seyhun Güleçyüz - İyi de Hiroşima ve Nagasaki'ye atom bombası atılmasına niye izin verdi Dünya Dışı Varlıklar?

Erhan Kolbaşı - Dünya'nın bu süreci karmasından dolayı yaşaması gerekiyordu. Biraz da geniş açıdan bakınca o bölgede hayatını kaybeden insanların karmaları gereği bunu yaşamaları gerekiyordu. Bu yüzden ses çıkarmadılar ama "bir daha müsaade etmeyeceğiz" dediler. Bu varlıklar arasında yeryüzü tekamülünün ne kadar zor olduğunu bizzat deneyen ve yine insana yardım etmek için kendini fedâ ederek Dünya'da bizim gibi yaşayanları da var. Onlar için Dünya okulundan geçmek çok önemli. Burası Dünya Dışı Varlıklar için kâinatın Harvard Üniversitesi gibi. Onlara göre on enkarnasyonda yapacakları tekâmülü Dünya'da bir enkarnasyonda yapıyorlarmış. Buranın çok ağır enerjisi var. Uyum sağlamak zor ama "sıçrama yapmak için iyi bir ortam" diyorlar.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey onlar için Dünya neden değerli bir ortam?

Erhan Kolbaşı - Seyhun Hanım, burası yani Dünya duygu derinliği olan bir ortam. Bireysel temaslara alınan bilgiye göre buradaki duygu dalgalanmaları çok ilginç geliyor onlara. Felsefemiz, sevebilme kapasitemiz, güzel sanatlarda yarattığımız eserler; müzik, şiir, resim, edebiyat inanılmaz ilgi uyandırıyor onlarda ve çok saygı

duyuyorlar bize. Sözün özü, duygularını geliştirmek ve sevgiyi öğrenmek için de gelenler de oluyor aralarında.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, Dünyamıza bir görevle değil de sadece keşif için gelenlerde duygu gelişmesi bizden daha mı yavaş, neden?

Erhan Kolbaşı - Dünya Dışı Varlıklar teknolojiye ve bilimde bizden çok ileriler ve biz onlardan çok büyük teknik bilgileri alıp kullanıyorsak onlardan, bizler de gönül olarak ileride olduğumuz için bizlerin gezegenine öğrenmeye geliyorlar.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey Exopolitica ne demek bize biraz bilgi verir misiniz?

Erhan Kolbaşı - Dünya dışı süreçlerle ilgili araştırma yapanlara yardımcı olmak için oluşturulmuş bir sosyal bilim dalıdır. Açacak olursak, özel eğitimler, seminerler vererek Dünya'yı açık temasa hazırlamak ve üzeri şimdiye kadar örtülmüş olan temaları ve nedenlerini araştırmak için kurulmuş bir yapıdır. Merkezi Hawaii'de bulunur. Başkanı Dr. Michael Salla'dır. 2006'dan beri aktiftir.

Kamuoyuna UFO'ların açıklanması yeterli olmadığı için kuruldu. Çünkü UFO bilgileri örtbas ediliyor ve çok kısıtlı yayınlanıyordu. Temelinde ekonomik sebepler var çünkü ondan faydalanan sanayiciler var. Bu oyunun en önemli aktörü ise ABD idi. Daha 1947'de Eisenhower döneminde ABD, ulusal güvenlik sebebiyle UFO'ları açıklamama kararı aldılar ve siyasi, medya, özel sektör kollarıyla birlikte bir mekanizma oluşturdular. Kendileri UFO'lardan aldıkları teknolojiyi buluş yaptık diye Dünya'da kullanıp çok güçlendiler.

Seyhun Güleçyüz - Exopolitica, o dönemde mi oluşmaya başladı?

Erhan Kolbaşı - Elbette: Çünkü yürürlükte olan devlet sistemi hükümetin varlık sebebiydi. Açıklamış olsalar da sistem revize olacak, belki de değişecek. Dünya bambaşka olabilecekti. Bir yandan da baktığımız da, olması gerekenlerin olmakta olduğunu görüyoruz. İnsanlık daha hazır hale geliyor. Onlar da yani Dünya Dışı Varlıklar da bu gizliliğe göz yumdular. İsteselerdi topluca gözükürlerdi. Belki de korku yaratmak istemediler, belki de Dünya düzeninin tekamülle değişeceğine inanıyor, bekliyordlardı.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey senelerdir öyle diziler ve filmler yapıldı ki, okuduğumuz kitaplarla neredeyse birebir örtüşüyorlardı. Yapımcılar, senaristler sanki ilhamlı ya da bilhassa insanlara örtülerin arkasındakileri anlatıyorlardı değil mi?

Erhan Kolbaşı - Evet evet bakın ABD'de iki tip grup var bir tanesi; bu varlıkların açıklanmasından yana olanlar ki onlar, E.T. ve benzer filmlerin, dizilerin yapılmasına destek oldular. Bir de onları saldırgan, istilacı olarak tanıtarak konuyu örtbas etmek isteyenler. Bunlar da ürkütücü, korku verici filmler yapıyorlar. Çünkü korku, UFO'ların bilim dışı muamele görmesine sebep oluyor.

Şimdi Exopolitica bu Dünya Dışı Varlıklar'ın bizleri ziyaret ettiğini söylese de bilimsel veriler sistem tarafından örtbas ediliyor. Onlar hakkındaki deliller devlet politikasına uymadığı için kamuoyuna sunulmuyor. Statükocu akademisyenler tarafından üniversitelerde gündeme alınması engelleniyor. Harvard Psikiyatri Prof. John Mack alikonma olaylarıyla ilgili

araştırmalara başladığında okulundan kovulmak ve tıp lisansı elinden alınmak istendi. Dr. Micael Salla'nın da Amerikan Üniversitesindeki kariyeri, exopolitika çalışmaları nedeniyle sona erdirilmiştir.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, uzayda görevli olan astronotlar, UFO'lar hep bizim yanımızda oldular, bize uçan daireleriyle sanki eskortluk yaptılar diyorlar. Bunu bize biraz açar mısınız?

Erhan Kolbaşı - Onların kendi gündemleri var ve farklı tekamül seviyesinde olanlarda var aralarında. Onların içinde, Dünya'nın gündemini önemsemeyen kendi doğrultularında hareket edenler de var. Mesela; yolda yürürsünüz ve yerdeki karıncalara basıp gidirsiniz. İşte böyle uygarlıkların Dünya'nın özgür iradesine müdahalesine izin vermiyorlar, bizi koruyorlar. Aynı astronotları korudukları gibi. Dünya insanların bir kısmı negatif enerji üreterek o hassasiyeti az olan Dünya Dışı Varlıkları çekiyor. "Enerjiniz sizin koruma kalkacağınız" diyorlar. Neyse ki bizi haylaz çocuklar gibi görüp, bütünlüğün sorumluluk bilinci içinde koruyorlar.

Seyhun Güleçyüz - Bizler ise, bilgisizliğimizden hâlâ onlardan korkuyoruz. Öyle ki Avrupa Birliği kuruluş prensiplerinde olmayan ama konması gereken "DÜNYALI OLMA" kavramını engelliyoruz değil mi?

Erhan Kolbaşı - Sistemin bize enjekte ettikleri var. Kendimizi korumaya alışıyoruz çocukluktan beri. Kimliğimizi, ilkelelimizi, ırkımızı, milletimizi koruyarak yaşıyoruz. Bu düşünce giderek çıkar grupları oluşturuyor. Bütünsel düşünmemizi engelliyor. Dünyalı olma kavramı rahatsız ediyor bazı kavramları ve birbirimizle

ilişkilerimizde karışıklık yaratıyor. Dünyalı olmak, tek dünya devleti olmak değildir. Bu komplo teorisi gibi olur. Tek Dünya devleti olmak sınırların kalktığı tek polis, tek hukuk sisteminin kurulduğu, belli gruplar tarafından eşit şartlarda yönetilecek bir Dünya demektir. Dünyalı olmak, tüm insanların Dünya'da kardeş olduğu bilinci içinde bir üst kimliğe ulaşmamız demektir. Dünya evimiz üzerinde yaşayan her canlı, ailemizin bir parçası olduğu bir yerde yaşamaktır. İşte bunu uygulayacak tekamüldeki insanlık birlik bilincine ulaşmış zararsızlığı öğrenmiştir. Dünya Dışı Varlıklarla ilişki kurmaya başlarız. Bence onlarla yavaş yavaş ilişki kurmamızda bu kimliğe ulaşmamızda hızlandırıcı olabilir.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, bir bilge şöyle söylüyor, bu sizin anlattığınız safha için "Zekânızı hazırlamanız şart. Birbirinizi ancak o zaman anlayabilirsiniz. Düşünce birliğinize vardığımız zaman, her şeyi kökünden halletmiş olacaksınız. Bütün insanlar aynı şeyi düşündüğü zaman bilinir ki, çok mesut bir Dünya olacaktır"

Erhan Kolbaşı - Evet Seyhun Hanım çok doğru bir özet. Bizler şimdilerde hâlâ anlamsız bir kibir içinde yaşıyoruz bu evrende. Şu andaki teknolojimizi 1940'dan itibaren fark edilen, Dünya'ya gelen, düşen UFO'lara borçluyuz. Çoğunluk olarak bilim insanlarımız onlardan Dünya'da kalanlar üzerindeki çalışmalarla büyük teknolojik sıçramalar yaptılar. Buna teknolojiye "Tersine Mühendislik" diyorlar. Anti yerçekimi, kurşun geçirmez yelekler, lazer teknolojisi, karanlıkta gören gözlükler, denizaltı, radar vs. Bu teknolojileri elde etmek için büyük bir askeri endüstri oluşturuldu. Bu grupların dışında olan kişiler bu araştırdıkları, imal ettikleri maddelerin

uzay kaynaklı olduğunu hiç bilmediler. General Motors, Dynamics, Looked Marked gibi büyük kuruluşlar onları yeni buluşlar olarak bilip ürettiler.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, Dünya dinlerinin UFO'lara bakış açısı nedir?

Erhan Kolbaşı - Önce Katoliklik yani Vatikan hakkında konuşmak isterim. Çünkü 2008'e kadar bu fikirlere tamamen karşı olan Vatikan Katolik Kilisesi çok değişti. Onlara neler söylendi bilmiyoruz ama panik ve telaş içinde bu konuyla ilgili her türlü faaliyetin içindeler. Gözlem evi kurduklar ABD'de. Cizvit Rahibi astronotları var, her türlü konferansa katılıyor. Araştırmalara çok büyük paralar harcıyorlar.

"Dünya Dışı Varlıkların varlığı bizim Katolik inancımızla çelişmemektedir. Onlar da bizim kardeşimizdir" diye beyanlar veriyorlar. Bunlarda gösteriyor ki, UFO'ların açıkça anlatılmasının yakın olduğunu görüyorlar ve biz de burada yerimizi Katolik Kilisesi olarak almalıyız diyorlar. Kamuya, Dünya Dışı Varlıklar tüm bilgiler ve delillerle sunulduğunda toplumda inançsal boşluk karmaşası yaşanabileceğinin farkındalar. "Bize sığınırız" diye ortam hazırlıyorlar. Gelelim Uzak Doğu dinlerine; bu konuyla pek ilgilenmiyorlar. Müslümanlığın ise üzerinde konuşup, düşünecekleri net bir bakış açıları yok. Genelde Müslümanların arasında bireysel açıklamalar var. Yaşar Nuri Öztürk gibi İslâm uzmanları kendileri açıklama yaptılar. Kısaca söylemek icap ederse; İslâm'ın bu konuda resmi bir görüşü yok.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey acaba bizi yönetenler, insanların bilinç düzeylerinin yükselmesinden ürktükleri için mi

UFO'lara ait bütün bilgileri baskı altında tutuyorlar? Çünkü onlarla ilgili deliller, varlıkları, aramızda dolaşan yaşayanlarının olması bizleri öğrenmeye, düşünmeye, araştırmaya sevk edecektir. Bilinç düzeyimizde sığrama yaptırabilir.

Erhan Kolbaşı - Seyhun Hanım şüphesiz ilk temastan itibaren zaten bilincinde büyük açıklıklar kazanan insan, Dünyaya, hayata çok daha farklı bakmaya başlayacaktır. Ben o durumu şöyle anlatıyorum: "İfşaat öncesi ve ifşaat sonrası"

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey insanlık bu seviyedeyken, Dünya Dışı Varlıklarla nasıl bir galaktik diploması uygulanacak?

Erhan Kolbaşı - Seyhun Hanım, bu durumda galaktik diplomasının görevi değişimi başlatmak ve yönetmek olacak. Evrensel ilkeler gündemimize girecek biz önce bu ilkeleri uygulamaya başlayacağız, çünkü çoğunu zaten biliyoruz. Karşılıklı onlarla masaya oturduğumuzda çıkarlar, sen ben olarak ayrılmayacak yani Dünya'nın siyasi çıkarları hakkında konuşmayacağız. Biosferin, ekosistemin çıkarları söz konusu olacaktır.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, çok kulvarlı diploması ne demektir.

Erhan Kolbaşı - Devletler çapında resmi temsilciler boyutunda yürütülen diplomasıdır. Bu sürece mutlaka sivillerin de dahil olması gerekir. Çünkü resmi yetkililerin çoğunun evrensel bilince sahip olmadığını biliyoruz. Yüksek bilinç sahibi ve yolda olan, ruhsal yönden ileri tekâmüle ulaşmış insanlar açık, saf bilince sahip olacağından, daha bütünsel bakış açısı ile kararlar alabilirler. Böyle insanlara o dönem çok iş düşmektedir. Muhtemelen Dünya Dışı Varlıklarda, sivil vatandaşlarla muhatap

olmayı tercih edeceklerdir. Çünkü resmi temsilcilerle konuşmayı, görüşmeyi denediler ama başarılı olamadılar. Bu yüzden UFO'larla insanların birebir temasları daha fazlalaşmıştır. Onlar daha yüksek bilinçli insanlarla açık temas istiyorlar.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, siz kitabınız "Galaktik Diploması" de Dünya Dışı Varlıkların temasa geçmesi için insanların titreşimlerini yükseltmesi lâzım, yani daha tekâmül etmesi gerek diyorsunuz. Bu nasıl olacak ?

Erhan Kolbaşı - Seyhun Hanım, titreşim derken Evrensel Bilinç titreşimi demek istedim. Sizin de bildiğiniz gibi aynı dalga boyunda olursak onlarla iletişim olabilir aramızda. Gerçekçi konuşmak gerekirse şu an onlarla açık temas kuracak titreşim seviyesinde değil Dünya insanı. Dünya'nın da bir değişim yaşamakta olduğunu bütün kaynaklar söylüyor. Yükseliş aşamasındayız. Bu dönemde Dünyadaki zeminin düzelmesi lâzım. Bu yüzden bir takım jeofizik değişimler bekleniyor yeryüzünde. Anlaşıyor ki, biraz zamana ihtiyacımız var. Dünya'da gelişmeler çok hızlı ve sık oluyor daha da hızlanacak. Şimdilerde yaşayan insanlığın şahit olacağı bir takım başlangıçlar, açık buluşmalar mutlaka olacaktır.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, konumuzla ilgili olduğu için soruyorum; Toplum Mühendisliği ne demektir?

Erhan Kolbaşı - Toplum algısının kurgulanması ve yönetilmesidir. Sistemi örtbas eden mekanizma bizlerin algısını manipüle ediyor. Bireyleri kurguluyor. Hazırlananları realite olarak sunuyor ve kabul etmemizi istiyor. Bizim farkındalığımızı arttırmamızı ve evrensel düşünceye ulaşmamız lâzım.

Sevgimizi ve farkındalığımızı bilgi ve düşüncelerimiz yardımıyla geliştirmeliyiz ki; vicdanımızda buna paralel olarak gelişsin.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, Barış Bilinci, Dünya Bilinci, Ortak Paylaşım Bilinci kavramlarını biraz açar mısınız?

Erhan Kolbaşı - Seyhun Hanım, öncelikle kibirimiz bitince bir çok egomuz da ortadan kalkacak, Dünya bambaşka olacak.

Dünya Dışı Varlıkların alıkoymalarından sonra insanlar şöyle diyor: "Bizim kendi irademiz dışında gelip, bizi aldılar" Halbuki biz de çocuğumuzu doktora götürürken, kedimizi veterinerine götürürken onlardan izin almıyoruz. Biz de UFO'ların gözünde aynı durumdayız. Biz insanların din gibi, akademik unvanlar gibi, cinsiyet, ırk gibi kimlikleri var giydiğimiz. Bilgilerimiz ile evrenin sırlarını çözdüğümüzü, gücümüzün Dünya'yı koruyacağını zannediyoruz. Onlar bizi, bizim egolarımızı üzerimizden atmamıza sadece saf, naif, toleranslı, sevgiyi özünden yayan olmamıza yardımcı olacaklar. Aslında tüm ilâhi bilgilerle de bağlantı kurarsak bu Dünya'ya arınmaya ve bunun eğitimini almaya geldiğimizi görüyoruz.

Seyhun Güleçyüz - Onlar da orada bir benzer plan içinde tekâmül ediyorlar; bizim gibi ilâhi âlemin bilgisi ve düzeni içindeler demektir. Bilginin kaynağı aynı oluyor değil mi?

Erhan Kolbaşı - Seyhun Hanım, tekâmül planıyla yükselmiş olanlar bir zaman sonra bir oluyorlar. Gezegenler, galaksiler fark etmiyor, varlıklar arasında sınır kalkıyor. Onlar süptilleşiyor ışık beden oluyorlar. O seviyeye ulaşmış olanlara artık Dünya Dışı Varlıklar diyemeyiz

değil mi? İlâhi âlemin görevli varlıklarıdır ve neredeki gezegenden geldikleri düşünülemez.

Seyhun Güleçyüz - Erhan Bey, UFO'larla ilgili film ve diziler beni çok etkiliyor? Çoğumuz Uzay Yolu tiryakisi olmuştuk. Hâlâ da zevkle seyrediyoruz. Ben E.T. filminin son sahnesinde çok ağlar, ayrılığı çok derinden hissederdim.

Erhan Kolbaşı - Seyhun Hanım onlarla temas kuranların çoğu onlardan aldıkları sevgiyi gözyaşları ile tarif etmeye çalıştılar. O sevgide kalmak istediklerinden bahsettiler. Hattâ Uzay Gemisi'nde evi gibi yaşadığı duygusunu hissedenler olmuştur. Belki Dünya'yı bu enkarnasyonu için seçmiş hem Dünya'ya hem UFO'lara yardım için burada yaşayanlar vardır aralarında.

Seyhun Güleçyüz - Erhan bey size çok teşekkür ederim, anlattığınız bilgiler çok etkileyici ve önemli. Sizin kitabımızdan da iyice anladım ki, Dünya'daki belli gruplar açıklamayı "ifşaatı" çok istiyorlar. Çünkü Dünya Dışı Varlıklardan edinilen, Dünya'yı değiştirecek, sıfır maliyetli enerjilerin ve üretimlerinin bilgisi, Dünya'da belli grupların elindedir. Bu kadar sınırsız enerji varken Dünya insanından saklanması büyük haksızlıktır, suçtur. Bu enerjilerin bir kısmı atmosferden ve Güneşten elde edilen enerjilerdir. O zaman Dünyadaki gelir dağılımındaki uçurumlara bir son verilebilir.

Birçok düşünen, araştıran insan artık Dünya'ya barışın gelmesini, eşit paylaşımın olmasını ve "Dünyalı olma" kavramının farkındalığını yaşamamızın çabası içindeler. Bunun "Ifşaat"ını yani şimdiye kadar UFO'larla neler yaşandıysa hepsinin belgelerle açıklanmasını istiyorlar.

Öte Taraftan Konuşmalar

Bedeninden Ayrılan Ruh

Elisa Medhus, MD "Oğlum ve Öte Hayat", Çeviren: Nelda İnan

Elisa Medhus

Pek çoğumuz kendi ölümlülüğümüz düşüncesinden ürkeriz. Bu gayet doğal ve insanidir. Bazılarımız için ölüm üzerimizde asılı duran bir gölgedir ve bunun sonucu olarak da günlerden bir gün o korkunç anın gelip de bir otobüsün bizi altına alacağından, bir damarımızın tıkanacağından veya bir kanser hücrelerinin uyanarak kutsal bahçemiz olan bedenimizde büyüyeceğinden korkarız. Bazen bilinmeyenin eşliğinin bizden çok uzakta olduğunu, bazen de bir ayağımızın çukurda olduğunu diğerinin ise muz kabuğunun üzerinde olduğunu hissederiz. Kendi ölümlülüğünüz ile ilgili düşünceleriniz hangisi olursa olsun sizi, Erik'in tur rehberliğinde gözlerinizi tümüyle açmanızı sağlayacak bu yolculuğa davet ediyorum. Bu bölümde Erik, diğer büyüleyici başlıkların yanısıra sizlere, aslında ölümün ne olduğunu, ruhların neler yapabileceğini ve neleri başarabileceğini ve öte taraftaki hayatın gerçek doğasını anlatacak.

ÖLÜMÜN DİĞER ADI DOĞUM

Erik ölümle ilgili karşılıklı konuşmalarımızın ciddiyetini tam da kendine yaraşır bir üslupla yani şakalar ve kakhahalarla hafifletiyordu. Her seans öncesi ben onu çağırmadan önce geliyor kendine has biçimde medyumumuz Jamie ile şakalaşyordu.

Jamie: Dün bir hanım öte taraftan kanallık yapmamla ilgili geldi bana. Sürekli balık kokusu aldım. Hem de kokmuş balık kokusu..

Ben: Aman Allahım, bu korkunç bir şey!!

Jamie: Bu kokuyu alınca kanallık yapmayı kestim ve kadına dönerek: "Kokmuş balık kokusu alıyorum, balıkla ilgili bilmem gereken bir şey mi var?" diye sordum. Tam olarak çıkartamıyordum bunun neyle ilgili olabileceğini. Kadın odamdan çıktığında da anlamamıştım bunun tam olarak nedenini.. Sence bu kokuyu kim yaratıyor olabilir?

Ben: (Gülerek).. Bir tahminde bulunabilirim.

Jamie: Gerçekten o an hiç düşünemedim. Aklımdan bile geçmedi biliyor musun?

Ben: Erik çok şakacıdır bilirsin. Onun blog'unu okuyor musun bilmiyorum ama üye olan hiç kimse onun şakalarından kaçmamıştır.

Jamie: Aman Allahım! Demek ki kendini bir şekilde meşgul tutmayı başarıyor. Ve ayrıca o burada hem de çok uyanık şekilde..

Ben: Merhaba Erik!

Jamie gülüyor

Erik: Merhaba anne

Ben: Ölümle ilgili genel olarak neler paylaşmak istersin bizimle? Pek çoğumuzun aklında ve gönlünde en korkulan konulardan birisi de ölüm.

Erik: "Ölüm" sözcüğüne eş anlamlı olabilecek başka bir sözcük bulalım.

Ben: Bilmiyorum ki hangisi olabilir bu! Bence bunu sen söyle çünkü uzman olan sensin.

Erik: Ölüm tıpkı bir doğum gibidir. Büyüleyici dünyaya ölümle doğarız ve sonra da başka bir dünyaya -şimdi benim de içinde olduğum dünyaya- yeniden doğarız.

Ben: Peki sence hangisi daha zor?

Erik: İnsan bedenine büründüğün doğum en zordur kesinlikle!

Ben: Peki senin şu an içinde bulunduğun dünyaya doğmak nasıl bir şeydir?

Jamie: Erik şu an derin bir nefes alıyor!

Erik: Bu eve dönmeye benzeyen bir doğum. Bunun böyle olduğunu biliyorum çünkü kendi ölümleri hakkında konuştuğum pek çok ruh varlık oldu burada. Hepsinin de buraya geçişleri kendilerine has.

Jamie: Düşünmek üzere ara verdi şimdi. Gözlerini kapatmış düşünüyor.

Erik: Anne, bu şuna benziyor: Herkesin deneyiminin kendine has ve farklı olması, herkesin öğreneceği ve tecrübe edeceği şeyin kendine has olmasından kaynaklanıyor. Ruh

varlıklarla konuştuğum pek çok kez, öldüklerinde çok fazla ıstırap içinde olmalarına rağmen, bunları insan planında yaşadıkları ıstıraplı ve acı dolu şeyler gibi canlı biçimde hatırlamıyorlar. Yani bu olaya çok büyük bir duygusal anlam yüklemiyorlar. Ama zamanın çoğunda ölüm, varlık büyüme ve tekâmül etmek adına acılı ve ıstıraplı bir deneyim yaşamak istemediği sürece, acısız bir deneyimdir. Çünkü bizler genellikle acı çekerek ve mücadele ederek büyür ve tekâmül ederiz. Bu arada, geçişteki acı ve ıstırapla ilgili bir şey daha var: Acı fiziksel bedenle alakalıdır ve bu tarafta bunu duymazsınız. Bedenlerimize ait hatıralara burada sahip değilizdir. Eski yaraları, eski acılar ve bizi germiş olan her şey, artık burada olmazlar. Bunların hepsinden burada özgürleşiriz. O acılar dünyadaki bedenimizde kalmıştır. Ve buraya geçtiğimiz andan itibaren de onlardan kurtuluruz.

Jamie: Bana bir at yarışı imgesi yolluyor şu an. Kapı açılıyor ve at çılgınca koşu alanına giriyor. (Her ikimiz de gülüyoruz)

Erik: Evet, koşuya gerçek anlamıyla başladığımız andır bu. Her şey çok daha hızlanır ve kolaylaşır. Daha az kısıtlayıcı şey vardır.

Ben: Tamam, şimdi ben biliyorum ki yakın ölüm deneyimleri yaşamış olan pek çok kişi bir ışığa doğru çekildiklerini ve bir tünelin içinden geçtiklerini anlatıyorlar. Herkesin farklı deneyimlere ihtiyaç duyduğunu söylemiştin ama yine de herkes için tıpatıp aynı olan uygulamalar yok mudur?

Erik: Bu herkesin bağlı olduğu inanç sistemiyle alakalı bir deneyimdir. Beni en çok etkileyen şey, çocukların öldüklerinde yaşadıklarıdır. Çünkü onların henüz bir inanç sistemi oluşmamıştır. Çünkü böyle bir eğitimden geçmemişlerdir. Buraya gelirler ve....

Jamie: Erik konuyu değiştiriyor (Biz de bunun ne anlama geldiğini bilerek iç çekiyoruz!)

Erik: Geçen gün birisiyle konuşuyordum..

Jamie: (kıkırdayarak) Yavaşla biraz Erik! Nefes al!

Ben: Erik bu işte! Hiç durmadan konuşabilir o!

(Jamie, Erik'i yakalayana dek biraz süre geçiyor)

Jamie: Diğer kişiyle (veya varlıkla) beynin yapısı üzerine konuşuyormuş. Beyin ölümü gerçekleştiğinden neler olduğuyla ilgili pek çok araştırmanın yapıldığını anlatıyor. Hücreler öldükten iki dakika sonra oksijen kalmadığında, ışık biçiminde ve bir tünel etkisi yaratan bir imajın algılandığından bahsediyor. Konuyu bu şekilde açıklayan pek çok bilimsel makale bulunduğunu söylüyor.

Erik: Evet bu görüşe bir miktar kredi verebilirim, ama hepsini değil..

Jamie: Erik şu an başını her iki yana sallayarak: "Hayır hayır tüm tecrübeler için değil!" diyor.

Erik: Bedenlerimizin bizi rahatlatmak adına böyle yaptığından kesinlikle eminim. Bedenlerimizin böyle yaratıldığını söylediler bana. Çünkü bu, ölümün, beden ve ruhun düzeninin doğal işleyişidir.

Erik: Beyinlerimiz hücreleri ölürken bizi yeni yolculuğumuza neden böyle çıkarmasın ki?

Jamie: Bunu daha önce bu şekilde düşünmemiştim.

Ben: İlginç doğrusu. Söylediğin bilimsel araştırmaları ben de okudum. Beynin loblarından birinin oksijensiz kalmasıyla ilgili bir durum şeklinde açıklanıyor. O halde şimdi öte tarafa geçen çocukların ölüm deneyimlerini konuşalım istersen.

Erik: Hiçbir inanç sistemi bulunmayan çocuklar sence yakın ölüm deneyimleri yaşadıklarında bunu nasıl anlatırlar?

Ben: Bilmiyorum ve pes ediyorum!

Erik: Çocuklar saflık halinin simgesidir.

Onlar ışığı görürler. Işığın içine girerler ve bu ışığın içinde insanları görürler. Anne onlar çok küçükler, büyükbaba Joe'yu, büyükanne Suzy'yi senin bildiğin gibi bilmezler, sadece bu kişilerin onları sevdiklerini bilirler. Onlar böyle bir deneyim yaşarlar.

(Uzun bir ara.. Jamie gülmeye başlıyor)

Jamie: (Hâlâ gülererek). Tamam. Şimdi gitmen gerek Erik. Biraz geri çekil. Erik, yakın ölüm deneyimleri yaşamış olan insanlar hakkında konuşuyor ve bunların öldüklerinde ve geri geldiklerinde beyaz cübbe giyinmiş veya tıpkı eski Romalıların kıyafetlerine bürünmüş varlıkları, altın kullanılarak çizgi çekilmiş sokakları anlattıklarını söylüyor bana.

Erik: Anne, bunların hepsi bizim inanç sistemimizde var. Birileri bunu diğer nesillere anlatarak devam etmesini ve böyle algılanmasını sağlıyor.

Ben: Tamam anladım.

Erik: Bilirsin Romalıların giydikleri togalar bir statü sembolüydü. Romalı rahipler kendilerini Tanrıya çok bağlı hissederdiler. Bizler de ruhsal rehberlerimizin tıpkı Romalı rahipler gibi yani o dönemin liderleri gibi olduklarını imgeliyoruz.

Ben: O halde bu tasarımı biz mi yaratıyoruz veya bizim geçişte rahat etmemiz için onlar mı bizim için yaratıyorlar?

Erik: Oh hayır! Bunu biz yaratıyoruz. İnanç sistemimiz etrafımıza ördüğümüz en kuvvetli bariyerdir. Bu vasıta ile istediğimiz bazı şeyleri içeriye alıp, diğerlerini dışarıda bırakırız.

Ben: Peki öte taraftaki hayata inanmayan septikler veya ateistler için ne diyeceksin? Bunlar ölünce ne oluyor?

Jamie: (Gülüyor) Erik'in yüzünde kanaryayı yemiş kedinin gülümsemesi belirdi.

Ben: Aman Allahım! Şu anda ben de zihnimin içinde bunu görebiliyorum.

Erik: Bu tarz insanlar hiçliğin içine girmek isterler. Ya da en azından böyle olduğuna inanırlar. Sonrasında ise bir düşünce sahibi olurlar ve bir düşünceye vardıklarını fark ederler. İçlerindeki merak duygusu esasen içinde oldukları alanı araştırmaya iter onları. Bunu yapmaya başladıklarında ise, kendilerini "Eve" dönmüş hissederler.

Ben: Peki araştırmadıklarında ne olur? Hiçliğin içinde sonsuza kadar yüzüp dururlar mı?

Erik: Onları içinde buldukları durumdan kurtarmaya ve onlara uyumlanma eğitimi vermeye gelen ruhlar vardır ama bu varlıklar da öte âleme henüz geçmiş kişinin enerji titreşiminin açılmasını ve yükselmesini beklerler sabırla.

Ben: Peki cehennem varlığına ve kendilerin de cehennemlik olduğuna inanan insanlar?

Erik: Bu kişilerin ışığı görüp de öte tarafa geçme fırsatı hemen yoktur. Titreşimleri yükselsin diye uzunca beklemek zorundalar. Ama sonuç olarak enerjileri yükselir. Bu her zaman böyle olur. Aslında cehennem dediğimiz şey, ışığın olmadığı yer ya da ışıktan ayrılma halidir. Anne bizden çok daha yüce bir güce inanan bizler için ışık her yerdedir. O halde o ışıktan nasıl ayrı olabiliriz ki?

Jamie: Bayılıyorrum Erik'in bu üslubuna. Derinlere daldığımda ve düşündüğünde bedeni de buna uyum sağlıyor.

Erik: Anne, ışık her yerdedir. Cehennem dediğimiz şey de yoktur. Eğer ışık her şey ise, bu, her varlık, her kâinat, her boyutta böyledir. O halde cehennem diye bir şey var olabilir mi? Bu imkânsız.

Ben: O halde kendilerinin cehennemde olmaları gerektiğini düşünen insanlar ne yaparlar? Onlar cehennemi imgelerler mi? Ya da cehennemi kendi kişisel gerçekliklerinde mi yaratırlar?

Erik: Örneğin Baptistleri ele alalım. Bu inanışa sahip olanlar, Tanrıya varmadan önce Cehennemden geçmeleri, şeytanlarıyla yüzleşmeleri gerektiğine inanırlar. Baptistler kötülüğün kendi içlerinde yuvalandığına inandıklarından dolayı, arınmak için cehennemden geçmelerinin şart olduğuna düşünürler. Bu şekildeki bir inanca sahip olanlar ışığı hemen fark edemezler. Onlar kendi korkularını ve insanlığın korkularını görürler, yani düşük enerjinin ne olduğunu fark ederler ve onunla savaşırlar. Bu mücadeleyi verdikten sonra ışığın içine girerler ve kurtulduklarını anlarlar. Bu gerekli midir peki? Çok da gerekli değildir bence ama bu onların inanç sistemidir ve onların seçimi olduğu için böyledir.

Ben: Senin durumunda yaşadıkların ve tecrübe ettiklerin senin için büyük bir sürpriz olmadı o halde değil mi Erik? Çünkü belli bir dinsel temele dayanmayan inanç sistemin demin anlattıklarınla kıyaslandığında daha spiritüel görünmekte. Biliyorsun aile olarak pek çok opsiyonları araştırmıştık. Böyle olman geçişini kolaylaştırdı mı?

Erik: Elbet ki öyle oldu. Bunun için sana teşekkür etmem gerekir. İnsanların, ölümün kendilerini kurtaracağına ve her şeyin silineceğine inanmaları çok tuhaf ve bence çok özensizce ve sorumsuzca bir düşünce. Çok azı, ölümden sonraki yaşamlarının dünyada yaşarken oluşturdukları inanç sistemi üzerine bina edildiğini bilir.

Ben: Gerçekten mi? Yani öte âlemdeki hayatlarının tümü mü?

Erik: Evet çünkü alacaklarının sadece bu kadar olduğuna inandıkları için, perspektifleri de dar olacaktır. Ne düşünüyorlarsa onu alacaklardır. Bu, dünya için de geçerlidir. Bunun farkına varmış olmalısın.

(Gelecek ay: Konumuza kaldığımız yerden devam edeceğiz.)

Gerçek Fizikle Birleşme

Kryon Celsesi,
Medyum: Lee Carroll,
2.04.2016, Berkeley Springs, West Virginia

Ses kaydından Çözümleme ve Çeviri: Necati Tarıman

Yeniden selâmlar sevgili varlıklar. Son birkaç celsede sizlere, bilinç olmakla birlikte aynı zamanda fizik olan bir şeyden söz ediyoruz. Bu sizin çok boyutluluğunuzla, hücresel yapınızla, bilincinizle ve paradigmaları bir gerçeklikten başka bir gerçekliğe nasıl götürdüğünüzle ilgilidir. Daha önce söylediklerimizi bugün biraz geliştirmek istiyoruz. Bu celse fizikle değil, bilinçle ilgilidir, bu celse sizinle ve gelmekte olanlarla ilgilidir. Şimdi sizlerden odadaki gerçekliğinizi yeniden ayarlamanızı istiyorum.

Bu Ruh'tan gelen bir mesajdır. Bu sizi çok seven Yaratıcı Kaynak'tan gelen hayırsever ve güzel bir mesajdır. Yaratıcı Kaynağın sizlerin ölçebileceğiniz herhangi bir şeyden çok daha yüksek bilinci olduğunu söyleyebilirsiniz. Karanlığa yer yoktur. Aynen sevgide olduğu gibi, Tanrı'nın hayırseverliği de duyguların kralıdır. Bunu geçebilen başka hiçbir enerji yoktur. Sevgi fiziğin de, evrenin de tamamında yaygın olarak mevcuttur. İleride bir gün bilim deneylerden hayırsever dönüşlerle bazı şeyleri göstermesini bekleyebilecektir

ve o zaman deneylerin sonucunun ne olabileceği hakkında herhangi bir soru olmayacaktır. İleride deneyler yapılmadan önce bilimsel yöntemin şüphe edilen değil, bilinen bir şeyi ortaya çıkaracağı, hayırseverlik dolayısıyla hissedilecektir. Tüm bunlar gelmekte olanın parçasıdır.

Bu konularla ilgili olarak geçmişte birçok celsede bilgi vermiştik ancak özellikle son üç celsede araya bir çevirmen girmiş olduğunu dikkate alarak burada, hazır arada çevirmen yokken ve biz çevirmene gerek göstermeyen bir dilde konuşurken, sözü edilen celselerde söylemiş olduğumuz bazı şeyleri tekrarlamak istiyoruz. Şöhreti tüm dünyaya yayılmış ve çok bilinen bir bilim adamı hakkında bazı şeyler söylemek istiyoruz. Yine Einstein hakkında konuşacağız.

Einstein ileri yaşlara geldikten sonraki döneminde kuantum fiziği ile sürekli kavga halindeydi. Einstein prensip olarak potansiyellere inanmıyordu, esas olarak ampirik düşünen bir insandı. Ama buna rağmen şimdi size bu adamın ilk kuantum fizikçisi olduğunu söylüyorum. Einstein insanlara herkesin doğal olarak mutlak şekilde istikrarlı, sürekli ve ampirik bazda asla değiştirilemeyen bir büyüklük olarak kabul ettiği bir şeyin değiştirilebilir, yani izafi olduğunu gösterdi. Özellikle de sizlerin içinde yaşadığınız ve gerçeklik olarak kabul ettiğiniz ortamda fiziksel olarak bazı şeyler hep aynı şekilde davranırlar ve değiştirilemezler.

Aslında bunlar değiştirilebilir olsalar zaten sizin gerçekliğiniz olmazlardı.

Bir gün Einstein çıkageldi ve insanların gezegende en istikrarlı ve sürekli şey olarak kabul ettiği zamanın değiştirilebilir, yani izafi olduğunu gösterdi. Einstein tarafından ortaya atılan izafiyet (görecelilik) teorisi "zaman" ile ilgiliydi. Zaman o kadar istikrarlı ve sürekliydi ki, nanosaniyeler olarak bile ölçülebiliyordu. Zaman öylesine istikrarlı ve değişmezdi ki, çok ufak parçalara bölünebiliyor ve kesin olarak hesaplanabiliyordu. Gel gör ki, tam da bu istikrarlı ve sürekli zaman aslında değişkendi. Ve Einstein biri hareketli, diğeri bir anlamda sabit olan iki insanı örnek göstermek suretiyle bunu açıkça ortaya koydu.

Onun örneğinde iki insandan (ikiz diyelim) biri, bir uzay gemisine binip bir yıl süreyle uzayda (yaklaşık) ışık hızı ile seyahat ederken, diğeri dünyada kalıp normal yaşamına devam etmektedir. Uzay gemisi içindeki kişi, bir yıl sonra dünyaya döndüğünde bir yıl daha yaşlanmıştır ama gezegen ve orada yaşayanlar (ikiz dahil) bir yıldan daha fazla yaşlanmış olacaktır (yaklaşık olarak 7 yıl). Bu durumda uzay yolcusu çok hızlı hareket etmek suretiyle geldiği yere (dünya) kıyasla ve göreceli olarak zamanını yavaşlatmış olmaktadır. Ne uzay yolcusu, ne de dünyada yaşayanlar ayrı oldukları sürede bunun farkında değildirler. Ama yeniden biraraya geldiğinde bu olgu açıkça ortaya çıkar. İşte bu postüla ile

herkesin o döneme kadar asla değişmez olarak kabul ettiği bir şeyin aslında değişken olduğu ortaya atılmış oldu.

Şimdi burada biraz duralım. Bu kuantum fiziğidir çünkü değişmez ve değiştirilemez olarak kabul edilen bir şeyi yeniden ve farklı şekilde tanımlamaktadır. Şimdi geri gidip hız ile zaman arasındaki ilişkiye bakalım. Sizler 3 boyutta, hattâ 4 boyuttaki düşünce sürecinde, her şeyi doğrusallaştırırsınız ve insan için anlamlı olabilmesi için de bu böyle olmak zorundadır zaten. Hız iki nokta arasındaki belli mesafe ile bu mesafeyi kat etmek için gerekli zaman arasındaki ilişki olmaktadır. Eğer bir otomobille hareket halindeyseniz, A ile B arasındaki mesafe yürümeye göre koşarak daha kısa zamanda kat edilecektir.

Şimdi biraz mantığın kenarından bakmayı deneyelim. Bir daire üzerinde

hareket ederken de bu kadar hızlı gidebilir misiniz? Gayet tabii gidebilirsiniz. Şimdilik merkezkaç kuvveti olarak kabul ettiğiniz şeyi gözardı edelim. (Zaten merkezkaç kuvveti de yanlış tanımlanmıştır.) O zaman şimdi düz çizgi üzerinde gitmek yerine daire üzerinde çok hızlı hareket edelim. Şimdi işi bir tık daha yukarıya çekip, üzerinde hareket ettiğimiz daireyi, bu daire hücresel yapınıza olana kadar giderek küçütelim.

Bundan önce "daha yüksek düzeyde titreşmek" ifadesini kullanmıştık. Sizin için titreşmek salınım demektir ve bu da ileri-geri hareketidir ama aslında bu dairesel harekettir. Sizler bir daire üzerinde titreşmektesiniz ve çok boyutlu olan bu enerjide hücresel yapınıza giderek hızlanmaktadır.

Şimdi yavaş yavaş resmi görmeye başladınız mı? Ya şimdi aranızdan

birinin hücresel yapısı diğerlerine göre çok daha hızlı hareket etmeye başlarsa ne olur? İzafiyet teorisini en saf halinde kullanarak ve Einstein tarafından belirlenmiş olan bazı hız sınırlarını

gözardı etmek suretiyle hızlı hareket etmeye başlamış olan o kişinin saatinin yavaşlamasının mümkün olabileceğini ve göreceli olarak da diğerlerinin saatlerinin daha hızlı çalışacağını anlayabiliyor musunuz? Bunun sonucu o kişinin diğerlerine göre çok daha uzun bir yaşam sürmesidir.

Size biraz önce yüksek düzeyde titreşen bir ruhun daha uzun yaşamasının kuantum düzeydeki cevabını verdim. Bunun nedeni bilinç aracılığıyla zamanın değiştiriliyor olmasıdır. Bunları, sizlerin zaten bildiğiniz şeylerle ilişki kurabilmeniz için anlattım. Olaya bu açıdan baktığımızda bunun metafizikte yeri olan ve herhangi bir temele oturmeyen bir takım uçuk fikirler olmadığı açıkça görülmektedir. İşte Einstein bunu gösterdi ve sizler bunu hücrenel düzeyde yapıyorsunuz.

Şimdi size daha önce hiç açıklamamış olduğum bilgiyi vereceğim ama bu bilgi kısa süre içinde bilimsel olarak açıklanacaktır zaten. Mucitler tedricen çok boyutlu gerçekliğe girmeye başlamışlardır. Bunu bilmiyor olabilirler ama onlar çok boyutlu bazı prensipleri kullanmaya başlamışlardır. Size alışık olduğunuz bir paradigmayı söylemek istiyorum. Mekanik olarak çalışan her türlü âletin mutlaka bir güç kaynağı olmalıdır. Aslında güç kaynağı dediğinizde her şey sonunda ateşe çevrilir. Bunun anlamı da ortada bir ateş olması gerekliliğidir. Herhangi bir şekilde de olsa, bir şeyi hareket ettirmek, hızlandırmak için genellikle

ısı gereklidir. Ateş ışığa eşittir. Ateş hesaplamaya eşittir. İş esasına döndüğünüzde gezegenin unsurlarının (elementlerinin) yaratmış olduğunuz bir şeye yakıt sağlaması ile karşılaşırınız. Zaman içinde ateşin kullanılmasında çok yüksek randımanla çalışacaksınız (bu bir teşbihtir). Ancak, sonuç itibarıyla bir yerlerde bir güç kaynağı, güç arzı olması gerekmektedir.

Size söylemeye çalıştığım husus 3 boyutta herhangi bir şeyin enerji gibi görünebilmesi için onun bir şekilde çalışmaya başlamasını sağlamak gerektir. Bu az da olabilir, çok da olabilir. Bu 3 boyut paradigmasıdır. Bunun gelişip başka herhangi bir şeye dönüşebilmesi için önünüzde olan bir şeyden gelmesi gerekmektedir ve daha önce söylediğim gibi, sizler bu konuda giderek daha iyi oluyorsunuz.

Peki, kuantum enerjiden ne haber? Kuantum enerji doğrusal değildir. Eğer kuantum enerjinin güç kaynağına ihtiyacı olmadığını söylesem bu yanlış olurdu. Ama kuantum enerjinin üç boyutlu doğrusal güç kaynağına ihtiyacı olmadığını söylersem bu doğru olur. Size kuantum fizikçilerin ve mucitlerin bildikleri bir aksiyomu söylemek istiyorum. İş yapabilmek, geliştirmek ve kullanmak amacına yönelik olarak kuantum enerjiye sahip olabilmek için bir kuantum kaynak olması gerekmektedir. Kuantum hâle yakınlığı veya benzerliği olan bir kaynak olmaksızın kuantum enerji yaratamazsınız veya kuantum enerjii kulla-

narak herhangi bir şey inşa edemezsiniz. Şimdi size kuantum kelimesini tanımlamak istiyorum. Bugün kullanılan şekliyle kuantum çok boyutlu anlamına gelmektedir. Fizik esas olarak alınır, bu kuantum kelimesinin standart tanımı değildir ama biz bu kelimeyi farklı olarak kullanıyoruz ve buna göre kuantum çok boyutlu demek olmaktadır.

Bu gezegende herhangi bir biçimde geliştirilmiş olan çok boyutlu enerjinin çok boyutlu kaynağı olması gerekmektedir. Buna ileride itme-çekme enerjisi bile denecektir. Çünkü çok boyutluğun dinamikleri ortaya çıktığında bunun itme-çekme şeklinde çalıştığı anlaşılacaktır. Doğrusal sistemde bir güç kaynağı herhangi bir şeyi bir yönde iter ve bu şey daha sonra başka bir iş yapar. Burada itme-çekme durumu yoktur. Sizin yaşadığınız dünyada itme-çekme enerjisine en yakın gelen şey, kuantum zihni olan bir kişi tarafından geliştirilmiştir. Buna alternatif akım diyorsunuz. İşte bu itme-çekmedir. Odada bir mühendis varsa, benim haklı olduğumu bildiği için kıkırdayacaktır. Eğer alternatif akımın faz ilişkilerine bakarsanız, bunun itme-çekme olduğunu görürsünüz. Tesla bunu biliyordu ama açıklamanın zamanı henüz gelmediği için ayrıntıları açıklamadı.

Kuantum enerjinin kuantum kaynağa ihtiyacı vardır. Bir sonraki adıma geçmeden önce bir şeyi öğrenmemiz

gerekliyor. Kuantum enerjiyi nereden elde edebilirsiniz? Gezegenin her tarafında kuantum kaynaklar vardır. Dünyada bulunan en büyük bazı enerjiler oldukları yerde durup sizi izlemekte ve 7/24 çalışmaya, iş görmeye devam etmektedir ve bunlar kuantum enerjilerdir. Çekim (gravitasyon) kuantumdur. Manyetik güç kuantumdur. Işık kuantumdur.

Kuantum enerji ve onun geliştirilmesinin kaynakları bunlardır ama buna bir ilave daha vardır ve bu da sizsiniz. Kuantum biyologları olduğunu biliyor muydunuz? Eğer kuantum biyologları varsa, bu size biyolojiyle ilgili bazı şeyler söylüyor olmalıdır. Ya biyoloji kuantum ise? Eğer biyolojiniz kuantum durumdaysa, bu sizin kuantum işler yapabileceğiniz anlamına gelmektedir. Kaynak sizin DNA'nız içindedir. Bilinç sayesinde daha hızlı titreşme yeteneğini yaratan da işte budur. Eğer yeteri kadar hızlı titreşebilirsiniz, bilinciniz yeteri kadar yüksekse ve Yaratıcı Kaynakla entegre olabilirsiniz, DNA'nızın çok yüksek düzeyde ve yüksek randımanla çalışacağını biliyor muydunuz? Böylece %44, %55 ve hatta %80 veya %90 düzeylerine gelirsiniz. İşte bu çok tartışmalı olan bir hususa açıklık getirecektir.

Bu gezegende yaşamış olan üstatların DNA'ları %90 randımanla çalışıyordu ve bu nedenle de onlar fiziği kontrol edebiliyorlardı. Onlar bir maddeyi

başka bir maddeye dönüştürebilirler, yaşam gücü ile çalışabilirler ve kütlesi az veya kütlesi olmayan madde yapabilirlerdi. Bunu yapabiliyorlardı çünkü onlar çok yüksek düzeyde titreşen DNA'ları sayesinde etraflarındaki her şeyle bir olabiliyorlardı. Kuantum motor zaten sizin içinizdedir ve bu da yeni enerjiyle manyetik alanın neden, daha önce ulaştığınız yerlerden, çok daha ileriye ulaşmanıza izin verdiğini açıklamaktadır.

Bu kuantum motor ki, bu sizin biyolojinizdir, kuantum düşüncelere ve yüksek düşünceden kaynaklanan icatlara yol açacaktır. Çünkü sizler bu durumda üç boyutun dışında düşünmeyi başaracaksınız. Birçoğunuz ailenizin bireylerinden daha uzun yaşayacaksınız. İleride bir gün insanlık diğer pek çok insandan daha uzun yaşamayı başarmış olan az sayıdaki insanı görecektir. O günler geldiğinde sizler yeniden sihir kullandığımız suçlularıyla karşı karşıya kalacaksınız. Zira diğerleri sizin sihir değil, Tanrı sevgisini kullanmakta olduğunuzu anlamayacaklar. Tanrı sevgisi her zaman mevcut olmuştur. Bu bizim sizlerle paylaşmaktan hoşlandığımız birçok şeyden biridir.

Eğer mesajın bu bölümünü özetlemem gerekirse, şunu söyleyebilirim. Kendi içinizde kişisel olarak yapmak istediğiniz her şey zaten içinizde bulunan ve kullanılmayı bekleyen kuantum motorun kullanılması ile yapılabilir.

Yüksek bilinç düşüncesi, sevgi, hayırseverlik ve şefkat duyguları kuantum motorun katalizörü işlevini ifa etmektedirler. Bunu yeniden söylememi ister misiniz? Sevgi, şefkat ve hayırseverlik özellikleri kuantum motorun katalizörü görevini ifa ederler. İş başlatan bunlardır ve sonlandırın da korkudur. Einstein tarafından söylendiği gibi, daha yüksek düzeyde titreşen bir insan yaratılır böylece. Daha yüksek düzeyde titreşmeye başladığınızda bildiğiniz fiziğin özelliklerinin üstüne çıkarsınız. Hastalığın aslında düşük titreşim olduğunu biliyor muydunuz? Hücresel yapınızın daha yüksek düzeyde titreşmesi durumunda, daha düşük düzeyli titreşime sahip olan hastalığın bedeninizde barınamayacağını biliyor musunuz? Yeteri kadar açıklayıcı olabiliyor muyum?

Bu fiziktir, bilincin fiziğidir. Bundan sonraki onyıllar boyunca ortaya çıkacak olan tüm icatlar ve kuantum durumlar arasında ilk önce kullanacak olanın içinizde olması size de ilginç gelmiyor mu? Bunun ilk olması gayet doğaldır çünkü diğerlerinin olabilmesi için işe onunla başlamanız gerekmektedir. Bu da yüksek bilinç düşüncesi sayesinde olacaktır. Bu sayede anların beyinde bıraktığı izler ve düşünce örüntüleri oluşacaktır. Bu sizi size içinde yaşadığınız sınırlı fiziği değil, mükemmel fiziği sağlayan evrensel kaynağa bağlayacaktır. İcatlar içinizdedir ve onları yaratmış olan Kaynağa bağlanmak üzere beklemektedirler.

Size üzerinde düşünebileceğiniz bir şey söylemek istiyorum. Bu gezegenin her tarafında bulunan bir kuantum kaynağın resmini çizmek istiyorum. Einstein size zamanı değiştirebileceğinizi göstermişti. Bu temel bilgidir ve artık ispatlanmıştır. 3 boyutlu fizikte değil, sınırlı fizikte değil, gerçek fizikte her şey değiştirilebilir. Bu tam ve değişken bir sistemdir ve sizin tarafınızdan değiştirilebilir. Bunun ne olduğunu, nasıl geliştirilebileceğini öğrendiğinizde icatları ve makineleri geliştirdiğinizde, bazı başka esinlemeler de gelecektir. Adı geçen makineler kısmen biyolojik olabilir. Bu hususu bu noktada bırakacağım ama size başka bir şey söylemek istiyorum.

Fizikçiler madde hakkında neler söylüyorlar? Fizikçiler maddenin büyük oranda boşluktan oluştuğunu, büyük ölçüde boş olduğu söylüyorlar (Atomun çekirdeği ile elektronun yörüngesi arasındaki alan boştur ve bu alan atomun yaklaşık olarak %99.999'unu oluşturmaktadır - N.T.) . Size, sizin sınırlı fiziğinizin kutusunun dışına çıkan iki örnek vermek istiyorum. Diyelim ki, elinizde bir kaya var ve bu kayanın belirli bir ağırlığı var. Bu kayanın ağırlığı dünyada olduğu sürece her zaman bu kadar olacaktır ve siz bunu değiştiremezsiniz çünkü kaya sonuçta kayadır. Ya şimdi ben size bunu değiştirebileceğinizi söylersem? Eğer atom düzeyinde o kayanın içine bakarsanız, orada büyük oranda boşluk olduğunu görürsünüz ve bunun anlamı da kayanın yoğunluğunun değiştirilme-

si için pek çok yeriniz olduğudur. Yoğunluk da, o kayanın ağırlığının nedenidir.

Sevgili varlıklar, neden belirli büyüklükteki altın veya kurşun aynı büyüklüğe sahip olan bazalt veya başka bir hafif kayadan veya süngerden daha ağırdır? Bunun nedeni maddenin yoğunluğudur. Eğer kayanın yoğunluğunu moleküler düzeyde, atom düzeyinde değiştirebilirsenez, o kayanın ağırlığını da değiştirebilirsiniz. Kaya büyük çoğunlukla boşluktan oluştuğuna göre, değişikliği nasıl yapıldığını bilmeniz halinde bunu yapabilmek için yeterinden daha fazla yere sahipsiniz. Bu arada, Tesla bunu nasıl yapabileceğini biliyordu ve üstelik Tesla şu anda yeniden dünyada bulunuyor.

Kuantum enerji kullanıldığında, kuantum kuralları değiştirebilirsiniz. Eğer kayanın yoğunluğunu değiştirebilirsenez, onun kütesini azaltabilir veya sıfıra indirebilirsiniz. Böylece onu havada yüzer hale getirebilirsiniz. Tüm yapmanız gereken budur. Sevgili varlıklar, bu aslında kendi kutunuz içinde kaldığınız sürece değiştiremeyeceğinizi düşündüğünüz değişken fizikten ibaretir. Zamanı da değiştiremeyeceğinizi düşünüyordunuz, değil mi? Bu da olacaktır. Bir an için objelerin ağırlığını değiştirebileceğinizi ve bunu büyük bir güç kaynağına gereksinim duymaksızın kuantum bir kaynak aracılığı ile kolayca yapabileceğinizi hayal edin. Maddenin yoğunluğunu değiştirmek için hangi kaynak kullanılabilir?

Şimdi sayfayı çevirin. Orada oturursunuz ve bu örnekte sizlerin mecazi olarak yapmanızı istediğim bir şey var. Bir an için çok güçlü bir mıknatısın önünde oturduğunuzu tahayyül etmenizi istiyorum. Aslında bu tek mıknatıs değil, artı-eksiden oluşan bir çift olsun. Başka bir ifadeyle, bu çok güçlü bir özel mıknatıs işlevine sahiptir ve iki parçanın birbirinden ayrılması son derecede zordur çünkü artı ile eksi birbirine ayarlanmıştır ve bu nedenle de sıkı sıkıya birbirlerine bağlıdırlar. Aslında bu mıknatıs ufaktır ve boyu beş santimden daha küçüktür. Herhangi bir güç kaynağı da yoktur. Burada çok güçlü oldukları bilinen iki mıknatıs vardır. Her ikisi de büyük yoğunluğa sahiptir. Bunlar gezegende görülmüş olan en güçlü mıknatıs özelliklerine sahiptir ve birbirlerine sıkı sıkıya bağlıdırlar.

Sizin işiniz onları birbirinden ayırmaktır. Çalışmaya başlarsınız. İkisini çekmeye başlarsınız ama pek kolayca ayrılmayacaklarını anlarsınız. Bu kez halterci duruşu alır, aşağıya eğilir, adalelerinizi hazırlar, her bir parçayı tutar ve çekmeye başlarsınız. Bütün gücünüzü kullansanız da ayırmayı başaramazsınız çünkü çok kuvvetli manyetik güçle birbirlerine bağlıdırlar. Bu arada dikkatli olmak zorundasınız. Eğer birden ayrılırlarsa ve parmağınız arada kalırsa, ezileceği kesindir. Terlemeye başlarsınız. İşte şimdi enerji göndermeye başladınız. Bu iki parçayı ayırabilmek için mümkün olan her şeyi bilincinizi gönderiyorsunuz.

Şimdi bir an için zamanı durdurmanızı istiyorum. Bu resmi zihninize kazıyın. Yapabileceğiniz her şeyi yapıyorsunuz. Oflayıp pufluyorsunuz ve kan ter içinde kaldınız. İnsan olarak kullandığınız kuvvet dolayısıyla mıknatıs bir noktada ayrılacaktır. Ama ben sizin zamanı dondurmanızı istiyorum çünkü dostlarım bu tam da 3 boyutlu enerji ile kuantum enerji arasındaki farktır. İnsan bu örnekte 3 boyutlu olan bir makinedir ve elindeki her şeyle bu iki objeyi ayırmaya çalışmaktadır. Eğer bunu yeteri süreyle yaparsanız, bir noktada yorulacaksınız. Belli bir noktadan sonra yakıtı ihtiyacınız olacaktır. Adalelerinizi kullanarak iki parçayı birbirinden ayırmaya çalışmaya devam etmek için yaşamınızı devam ettirmek zorundasınız ve bu yüzden bir şeyler yemek durumundasınız. Eğer bir ölüm ve kalım durumunda ayırmaya çalışmak zorunda olsanız, bu eşitliğe bir de endişenin ilave edilmesi gerekecekti. O zaman daha fazla yemeniz yani daha fazla yakıt kullanmanız gerekecekti.

Şimdi oraya dönüp mıknatısın ne yaptığına bir bakalım. Mıknatıs hiçbir şey yapmıyor. 7/24 aktif ve devrede olan bu güç nasıl bir güç olabilir? Mıknatısta çok büyük bir güç var ve güç öylesine fazla ki, siz iki parçayı birbirinden ayırmak için kan ter içinde kalıyorsunuz. Oysa mıknatıs hiçbir şey yapmıyor. Siz yorulduktan, hattâ öldükten çok sonra mıknatıs gücünü hâlâ muhafaza ediyor olacaktır. Bu hiç bitmeyen bir güçtür ve beslenmeye de gereksinimi yoktur. Bunu nasıl açık-

layabilirsiniz? Bu nasıl bir güçtür? Burada güç kaynağına da, elektriğe de gerek yoktur ve sadece manyetik güç vardır.

Size biraz önce kütlesi olmayan objelerin anahtarını verdim. Burada güç kuantum bir kaynaktan gelmektedir ve bu kuantum kaynak da manyetik güçtür. Mıknatıslar güçlerini gezegende değilmiş gibi görünen bir kuantum kaynaktan alırlar. Bu kaynak her taraftadır, eterin, heliyosferin ve Güneşin parçasıdır. Bu kaynak atomik yapı içindeki ezeli alanın parçasıdır.

Manyetik güç doğrusal olmadığı için sizin izah edemeyeceğiniz bir kaynaktan gelmektedir. Kaç fizikçi manyetik güce bakıp şaşkınlıkla kafalarını kaşımak zorunda kalmıştır? Siz aslında manyetik gücü kullanmayı biliyorsunuz ama kaynağın ne ve nerede olduğunu bilmiyorsunuz. Yukarıdaki çift mıknatıs örneğinde bunları birbirinden ayırmak amacıyla itmek veya çekmek için kullanılması gerekli olan tüm 3 boyutlu enerjiyi kullanabilirsiniz ama onlar hep birarada kalacaklar, sizin ne yaptığınıza hiç aldırmayacaklar ve asla yorulmayacaklardır.

İstikbale hoş geldiniz. Herhangi bir 3 boyut kaynağı olmaksızın çok büyük enerjiler emrinize amadedir ve yeni hudut budur. Bunları silâh haline getirmeden yapabildiğinizde artık yüksek bilinç gelmiş demektir. Ve o da

geliyor, ancak dünya bugünkü durumunda kaldığı müddetçe bunlar tam olarak insanlığa verilmeyecektir. Zamanla dengesizlik azaldıkça, ortalık temizlendikçe verilenler de çoğalacaktır. Zaten sizler bunu ilk önce hissedecek, sonra da bileceksiniz. Bir gün bu gezegende çok daha az öldürme ve çok daha fazla anlayış olacaktır. Bunu görmeye başladığınızda biliniz ki, fiziğin sınır kapıları genişleyip açılacak ve mıknatıs nasıl sonsuza kadar gücünü koruyabiliyorsa, sizler için de neredeyse sınırsız yiyecek, su ve enerjiyle birlikte gençleşme olanakları bile gerçekleşecektir. Bugünlük bu kadar yeter.

Sizler öncüleriniz. Sizden önce birçok gezegen bu yollardan geçti, bu zorluk ve sıkıntıları atlattı. Hepsi yolda ve geliyor. Şimdi bana yaşamanız süresinde bu dönemi görüp görmeyeceğinizi soracaksınız ve ben de size bu dönemi kesinlikle göreceğinizi ama o zaman görüntünüzün biraz farklı olabileceğini ancak canlı ve yaşıyor olacağınızı söyleyeceğim. Sizler o günde burada olacak ve hepsini göreceksiniz çünkü sizler yaşlı ruhlarsınız ve oraya ulaşabilmek için gerekli olan bedeli çoktan ödediniz. Bunun bedeli yaşamlar boyunca ışık ile çalışmaktaki sevgili varlıklar. Artık o ışığın size geri dönmesinin ve hak ettiğinizi size vermesinin zamanı geldi.

Ve öyledir.

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:
Adres:
Posta Kodu:
İlçe:
İl:
Tel:

2017 yılı için tek dergi fiyatı: 9.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 100.00 TL

Yurt dışı 120.00 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Ayşegül Kayserilioğlu hesabı

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAI

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com